உ

சிவமயம்

திரிசிராமலைப்புராணமாகிய

செவ்வந்திப்புராணம்

சைவ-எல்லப்பநாவலரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

திரிசிரபுரம்-வித்துவான்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களாற்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருத்தவத்துறைச்

சாமிசெட்டியாரவர்களென்னுமியற்பெயரையுடைய,

ஸ்ரீதாகூர்

ம-ள-ள,கருத்தர்செட்டியாரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

இல்லறதலம்.

ம-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துவேங்கடராமசெட்டியா

ரவர்கள்புத்திரராகிய

எதிராஜலுசெட்டியாரவர்களது

ஸ்ரீரங்கநாயகுலவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திரிசிரபுரம்.

சாலியவாகன சக௲ எ௱எ௰௪, நிகழ்கின்ற,

விரோதிகிருது௵ மார்கழி௴.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS-41

உ

இஃது

மஞ்சக்குப்பம்

கந்தசுவாமிபிள்ளையால்

அச்சடிக்கிப்

பிரசுரஞ்செய்யலாயிற்று.

உ

சிவமயம்

செவ்வந்திப்புராணம்

பாயிரம்

(கலிவிருத்தம்)

அருளெனுங்கடன்முகந் தடியர்சிந்தையாம், ... ※
பொருள்பெறுநிலஞ் சிவபோகமுற்றிட, ... ※
வரமழை யுதவு செவ்வந்தி யானையின்; ...... ※
றிருவடியிணைமலர் சென்னிசேர்த்துவாம். ...... ※

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ரனங்களுக்குந் துணையாகத் துணைப் புரர, விற்கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறத்தானுங் கரியமுகி லிகர் வாளும்புய ராவண்ண, மற்கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகத்திற் சேர்ப்பாம். ...... (க)

(கலிநிலைத்துறை)

துரிசிராமலை யடைந்திடு மேன்னடியே துதிக்கும், பரிசிராமலை வயற்கணைகயற்கணம்பாய, வரிசிராமலை மதலிருகணைகளால் வயங்குந்; திரிசிராமலை யிறையவர் மலர்ப் பதஞ் சேர்மின். ...... (உ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பரனு ரிடத்திற் படர்ந்தகொடி, முனிவரிமையோர் மகிழ்வுற முப்பத்திரண்டும் வளர்த் தருளும், வனிதை வடிவேலனைப்பயந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளிணையடிதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். ...... (௩)

கலிநிலைத்துறை

மருப்பதா மெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப், பொருப்ப தாந் தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை, விருப்பதாம்படி யெழுதிய அரி

முகவிமலர்; திருப்பதாம்புய மலரிணை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] ஞானி [illegible] மேனிப் [illegible], மேக
[illegible] யிருத்திடு [illegible] போற்றாது, [illegible]
[illegible] நிருக்கும் வெற்றி, யானைமேல் [illegible]
[illegible] வேலை. .... (௫)

கலிநிலைத்துறை

[illegible] முராக வடைந்து வாட் [illegible]
[illegible] புய [illegible], [illegible]
[illegible] வணிடன் றன், முன் [illegible]
[illegible] ஞான முத்தம்பனை. ...... (௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

[illegible] புறச் சமயத்தை நீங்கிச், [illegible]
[illegible] சைவ, [illegible]
[illegible] யொருகந் [illegible], [illegible] கடந்த நாவுக [illegible]
[illegible]. .... (௭)

வேறு

[illegible] பெருமா நிலத் [illegible] தீரத் தீரத் [illegible] கடலிந், [illegible]
[illegible] படிகருக் [illegible],
[illegible] பரவியே யாயிரம் பொருமொ
[illegible], [illegible] பெருமாள் பதத்தை வண
[illegible]. .... (௮)

கொச்சகக்கலிப்பா

தே [illegible] வாசகக்க [illegible] கோவை, [illegible]
[illegible] நாயகன, [illegible] கங்கை [illegible] மாணிக்க
வாசகனை, [illegible] யிரும்பொரு [illegible]. (௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

[illegible] கொணர்ந்து [illegible]
[illegible], [illegible] யாவரை [illegible] யருளி யவர் [illegible]
[illegible], [illegible] பால [illegible] நிறைத்து வைத்த கலச [illegible]
[illegible], [illegible] தாளைத் தடிந [illegible] றவர் [illegible]
[illegible] யிறைஞ்சுவோமே. .... (௰)

வேறு

நாவலர் நீயிற் கிட்டா நவமணி பொறித்த [illegible], மேவருந்
திரு [illegible] மணிபுனை [illegible] போற்றி, யாவருந் [illegible]
[illegible] பதம் [illegible], [illegible] பெயரதி
[illegible]. .... (௬)

பாயிரம். - முற்றியது.

திருமணச்சருக்கம்

[illegible]

அரிக ராதி [illegible] புலிக்சாக
[illegible] மலைகுக்கு
[illegible] கராபுகூரிகிட [illegible] யம்.
[illegible] பரிபதாகமேவ விரிக்
[illegible] பதாகமேவ புலி [illegible] பாலுனு
மாயல், [illegible] மேன்மை, விமயகுடபி புடகள். ....(௨)
சலம [illegible] பருராகியும் [illegible], சிலைருந்தியும் பசி
[illegible] விடையில் நின்றும்;
பல [illegible] புரிந்த [illegible]. .... (௩)
[illegible], மாமு மரீ பொலாங்
குடம் போல வலவிய [illegible], குருந்த மேந் குருவி
[illegible] பொய்தவஞ் செய்பவரால்.
[illegible] வியாகிய வருந்
[illegible], [illegible] கிளமேல
[illegible] வாழ்த் [illegible]. ...... (௫)
[illegible] மணவி
ன்மேற் [illegible] பொலி [illegible] மணி [illegible]
[illegible], [illegible] புலி [illegible] மேல் விரி செறிந்த. ...... (௬)
[illegible] முடிமரி பங் [illegible]
[illegible] வந்திரியம் [illegible] வெழும் பரி
[illegible]; [illegible] முனிவன் (௭)
திருமகோத முலையுடன் [illegible] யுருநசம் புரி
[illegible] பொரு [illegible]

த்தியன் புலகன்; பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பகர்வார். (௮)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேத் நறுங் கொடி படரும் கொழு கொம்பே யாகமத் தின் வே
ரோ ஞானப், பாதவமே பர போக மதுநிறைந்த வானந்தப் பழமே
யோக, மாதவ ரென்ன சதானந்த முனிவரெனு மணி பிறந்த வரையே
தெய்வச்; சோதமனேசோதமிலா வொரு முகமேல நிறைந்த் பெருங்
குணத்திறனே. .... (௯)

கலி நிலைத் துறை

தொல்லை நூலுள கதை யெலாம் விரித்து முன்சொன்னீர், வல்லி
யாகனூர் தெக்கண கயிலை யின் வரவைச், சொல்ல வேண்டுமென் று
ரைத் திரு மருங்கினுந் துதித்தார்; நல்ல வாசக மிதுவென வவருட
னவில்வான். .... (௰)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெல்லா, நக்க
னூர் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க - வக்கணஞ் சனற்குமா
ரரறைந்தன ரமைக் குமக்கு; முக்கண ரருளினாலே மொழிகுவாம் விரு
ம்பிக் கேண்மின்.. (௰௧)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சூத முனி முனி வரர்க்குப்பரிவாற் சொன்ன, தோத்தமிகு சிவபுரா
ணத்திற் கண்டு, சோதமனூர் பாலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக் கூறிய
பின் சிராமலை யின் புராணந் தன்னை, யேதமற வட நூலைத் தமிழ்
நூ லாக்கி யினிய சருக்கங்க ளொரு பதி னொன்றாகப்; போத மிகு
திரு விருத்த மைந்நூற் றைம்பா னிபொருந்திட வித் கதை விரித்து
ப் புகல லுற்றேன். ....(௰௨)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிவ வடி வாகுமிந்தத் திருக்கதை யறங்களாகு, நவ மிகு பொருளு
மாகு நயந்த பேரின்ப மாகுந், தவமுயர் வீடுமாகுந் தவத்தி னற்பய
னுமாகு; முவமையின் ஞான மாகு முண்மையி னுணர்ந்த பேர்க்கே.
வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலி தென் கயிலை யென்னுந்
திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன் கதை சனனமென்னும் - கரும
லைக் கொழுந்தை வாட்டுங் கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம்; பெருமலை
க் கொழுந்தீ யென்றா லதனலம் பேசலாமோ. ....(௰௪)

கலிவிருத்தம்

ஆதித்திடுந் திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினான், மதிச் சடை முடி யினான் வரங் கொடுத்தலா, லுதித்திடு மளகை யொப்பதாகுமூர்; பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே.........................(௰௫)

அத்தலந் தனக்கிணை யமரர் நாட்டிலே, யித்தலத் துளதென வியம்ப லாகுமோ, வித்தக விலிங்கமுந் தீர்த்த மேன்மையும்; வுத்தம தல த்தலா லுலகில் வேறுண்டோ.................................(௰௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரர் தம் பதவி யுண்டா, மப்பதி கண்ட பேருக் கயன் பதத் தடைய லாகு, மப்பதி தனி லிருந்தா லரிய மால் பதவி யுண்டா; மப்பதி தனிற் பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே.

வேறு

அன்ன தான மொருவர் தமக் கந்தப் பதியி னளிப் பவர்கள்; கன்ன தானக் கரிமுகவா னெனவே யுலகுங் காத்தருள்வார் - சொன்னதான முதலாகச் சொன்ன தானங் கோடிப் பமொன்று; லன்ன தானங் கரிய தவர்க் கெல்லாப் பொருளு மெளிதாமே. ....(௰௭)

வேறு

ஒருவருக் கிருக்கை யீந்தோ ரும்ப ராய் வாழ்வ ரன்றி, யிருவருக் களித்தா லந்த விந்திர னுவரங்கே, மருவுறப் பூசைபண்ணுவந்திலோப் பாற வன் பாய்த், திரு மடங் கண்டோ ரந்தச் சிவ னவ ராவர் தாமே.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங் கண் டிறைஞ்சு சிராமலைப் புராணம் விளம்பிய சொற் பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர், போதகஞ்சேர்புரந்தரன் போ லுலக மெல்லாம் புரந்திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, ரோதுமுறு பிணி தீர்வர் பகையை வெல்வ ரெண்ணியன் மைந்த ருண்டா வரிகத்தின் மேலு, மாதவன் சந்திரன் முகுந்தன் பிரமன் றேவர்க் கரிதான பதத் துணையு மடைவர் தாமே.. ....(௨௰)

கலிநிலைத்துறை

பருவமே கலை யிரதி நாயகன் கிளிப் பரியு, மருதிறைந்ததார் முருக வேண்டாத்திடு மயிலுந், திரு மணந் தவன் கலுழனும் பறவைதொ டிமமு; மிரு மருங்கிலுஞ் செறிந்தது கயிலை யோதிடுமே. ... (௨௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாடரவும், பிளவார்

மசிபுமபனை [illegible] திருவரும்பெருமானிருக்கும் வெள்ளிமலை - உமையாள்
புவனமொரு மூன்றும் விளக்கு மண்டபமாக மெனும்; பிரமவேதிமத்
தினை வேண்டி வயிற்றிருக்கு மண்டபமென லாமே. ....(௨௨)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சோமசேகரின பாதியரவஞ் சூடு சடையன் மேருவு கமழுங், காதி
லயிர்க்கும் போல வாசுங் காழியிறைவுங் கூறு தமிழின் - பாத கமலம்
பாடு மவாதம் பாத கமலம் பாதியசமும், போது செறியும போது
விரியும் பூவை மருவும் பூவை மருவும். ....(௨௩)

கோடு செறியும பாணியமலுங் கோகநகனும் தேட வரியன்,
றேடுமவர் தன்பாக விழியுன் பாகருவர் தேவரிறைகொண், டாடு
மயிலனை காளமுகில கண்டாடு மயிலன் குழந்தசடையனு; சூடு மதவ
னுடு மொருவனை சேர் திமரியமய சிமயமே. ....(௨௪)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வள்ளலணி நதி விளையாடியில் [illegible] வா [illegible] சனையிற், கள்ளு
நெகிழும் பொருட்டு மலர்க் கமலம் விரியக் காலையிலும், பள்ளியர
வஞ் சொரியு மணி விரிக்கு மொளி ராய் பொரிக கனலின; வெள்ளி
யுருகி விழுவதெனப் பெருகும் வெள்ள வெள்ளருவி........(௨௫)

கலிநிலைத்துறை

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடர்ந்தன ரன்றே, யிந்திராதி
யர் மருத்துவர் வசுக்களு ருத்திரர், [illegible] ராதியர் சித்தர் சாரணர்கள்
வித்தியாதர, ரந்தி வானவர் [illegible] நாகர். ..... (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

துங்கமழுவும் மூதரித்த [illegible] திருவ [illegible] யாதுச சோதியான,
செங்கையிலே பிரமபேரசி [illegible] கயிலைமலை [illegible] திருவருளுஞ்செய்யமூர்த்தி
மங்கைபங்கரவு [illegible] யரி [illegible] விடைவும்வாயினமுன்னே;
யங்கொருதிசை கிளியிருந்து [illegible] மறிந்துதானே.

வேறு

ஆ [illegible] கண முடி [illegible] திருச் [illegible] யோர்க் கருகாகப்
பாரா [illegible] மொருபா போன முடி [illegible] ரிக்கும்பணிவேந்த
[illegible] செம் முடி படனிகர் [illegible] போ லொளி பரப்ப
வி ராயிர நறபிறை போ [illegible] முடி [illegible] வே.(௨௮)

செய்பகவர் ந விருபாலுஞ் [illegible] காட்ட, வெய்
ய் நெடிய வாளெயிற்றின் [illegible] தோன்ற, வைய

னாடி கண்டுறைந்து மதிற் கணேந்தா னவனை யமர ரெலாம்; கையினி
லறைந்தி யிருக்கை யளித்திருந்து மகிழ்வாற் கட்டுரைப்பார். (உ.௯)

வாயு வன்ன பஞ்சடைத்தூத் திருமா றுயிலு மாலரனை மட, யாய வி
டமாம் யாச்சை யமைத் தரு ரணியு மரும் பணியே, தாய ருத்ர
மென வுலகைத் தலைபிற சமையாத் தரிப்பாமே; தூய பொருளே
புனக்குநிகருளரோ வுலகிற் சொல்லாயே.................... (கூய)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனத்தி னிமையோர்கள்,
சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பலவுமுரைத்துச் சுடிகைமணி,
மின்ன னெடிய கயிலைமலை வேரோடியது போலொர் புடை; மன்ன
விருந்தாள் சதா சதியு முரைத் தாம் பொருத வழுவுரையே. (கூக)

வேறு

கண்ணிலாதானைக் கஞ்சக் கண்ணனென் றுரைப்பார் போல, நண்
ணிடு செவியிலானைக் காலிலா நடையிறானை, யெண்ணிய விருநாலா
னை விடஞ்செறி யெயிற்றி றானைப்; புண்ணிய விமையோர் சொன்ன
புகழ்ச்சிதான் பொய்மைபோலும்.......................... (கூஉ)

அமைபவே யுலகமேழுந் தரித்திடுமரசே யென்றென், றிமையவர்
முனிவர் கூற விப்படா லகந்தையுற்று, யுமையவு மோவலாமே லுல
கெலாஞ் சுமந்தாய் கூலிச்; சுமையவா சுமப்ப தெல்லாம் புகழ்ச்சி
யோ சொல்லுவாயே.. (கூகூ)

படித்திடும் பாயுந் தாங்கும் பணியுமானதுவே யமேன்மை, விடுத்
திடுவ்வலியையெல்லா வுயிரினும் விசேடிதானே, யடுத்திடா திருக்கிலித்
தவுலகொரு மமைவதெங்கே; கடுத்தனை யிறைக்கு நீயோ காப்பவ
னெனவுஞ் சொன்றான்.. (கூச)

என்றலு மனந்தன் கூறி யிமையவர் முனிவர் முன்னே, வென்றிக
ழுரைத்தாயுன்னை விழுங்கிறைத் தறி வேறுண்டோ, பொன்றுவைவிடு
த்தேதன் யாணி திருக்கவிப்பொருப்பைச் சுற்றி; நின்றுடன் மறைப்
பே னுன்றன் வலியிறு னெகிழ்க்க வென்றான்................ (கூரு)

கலிநிலைத்துறை

தேவரோ பெருத்தறிவென் சிறப்புமுன் சிறப்பு; மேவுமென்றெழுந்
தனந்தனுமறைத்தனன் வெற்பைக், கோவுமின் பழுங்கொழு நனினுன்றி
றைஞ்சு நற்குலத்துப்; பாவுமங்கையர்மணமெனப் பாயறும்படியே.

அரணமர்ந்த நாளளவிடப்படாதநாளதனுற், பரவுவெள்ளியங் கயிலை
யும் பழகிய படிக்கோ, விரு பதங்கையா னெடுத்தநா னெகிழ்ந்தது ள

தென்றே; புனையறும்பெரும் புரியினுல் விளைத்தது போலும். (௩௭)
பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின் மேற்படர்ந்திட்; டெங்கு மாய்
விளைத் தழைந்திய பெருங் கொடியெனவு; மங்க மெங்கணு முருகவே
கொழுநனையணைக்கு,மங்கைமாரிருகரங்களாமென்னவும்வளைத்தான்
| வந்து கால் புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்துச்; சிந்தையானதும்
புகாவகைமறைத்தனன் சேட;னந்தவேலையி லமலனை யின்மையவரடை
ந்தார்; கந்தபார்தரு சதாகதியவையெலாங் கண்டான். ...... (௩௯)
வெற்பெலாஞ் சிறை யுடைமைபோற்பறந்திடவிசும்பிற்; கற்பகங்
கள்போ லிலத்துள தருக்கண் மேற்சாணச்; சர்ப்பராசனுக்கிறுதியெ
ன்றனைவருந்தளர; வற்புதத்திறல்மறைந்தனன் வளைத்தனனடர்த்தான்.

கலிவிருத்தம்

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு; மட்டதிசைசற்றின வமை
ந்த வரை யெட்டு; மிட்டமுறு தண் கடல்க ளெழு முகி லெழு, மட்ட
று வளைந்த புனல் வற்றி யொழி வுற்ற. (௪௧)
அடுக்கழிவு பட்ட புவனத்திர ளனைத்து; முடுக்கள் சிதறிப் பொரி
யிறைத் ததனை யொத்த; கொடுக்கு மமிர்தத்தினை யிறைத்துமதி குன்
றித்; தடித்து நெய் வடித்து தரு தட்டினை நிகர்த்தான். (௪௨)
ஆதவன் வருந்திசை யகன்று தடுமாறிச்; சோதியு மகன்றது துள
ங்க வொரு பூதம்; பூத மொரு நாலு நிலை போய் நடு நடுங்கிப்; பேத
முறு கின்ற துயர் பேச வெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

தக்க பவனனறைந் தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலித் திடவு; மிக்க
நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மெதினியி; னக்க னமலன் திரு
ப்பாத மறவா துணைக்கு நான் மறை யீர்; | படைக்கு ளடைத்த கனக
மொரு காலா லவிழ்க்கப் படுங் கொல்லோ. (௪௪)
வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்து பவனன் மிக நாணிப்;
பற்றியுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு போய்ப் புகுந்தான் பாதலத்தி
னுற்றவுலகத் துயிர்களெலா மசையாதிருந்த வோவியம் போ; லற்ற
மது கண் டருள் புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (௪௫)

வேறு

நிறைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும்பணியேநீயா; முறைத்திடும்பணி
கேளென்றான் வினவினு னாகவேந்தன்; வரைத் தடம் படத்தினுலே
மறைத்தது சிறிதுவாங்கித்; திறைத்திடவேண்டுமென்றனனந்தனத்திற

பெற்றெடுத்தாள்.. (௪௯)

கலிநிலைத்துறை

வந்தவாயுவும் வர்துவைத் தாறந்தனம் வானோடை, முரிந்த வெ ... ப்
பரிந்தனர்கொடுமுடிமுதலானவை, யந்தமுடிமிசை ... ... த்தலை
யிடிப்பட வே; செ ... முன் றன முன் பி ... வி ... ... சம் ... சா

முன்னவீழ்ந்திடு சிகரங்களைச்செயர்மொழிவா, மி ... ன ... ... து
திரிசிரா மலை யெனும் பிறங்க, லினைய ... ம் ... கண்டிருந்ததுகே ணை ... ர
வசல; கின்ன ருடன்னைய ... தக்கணை சயிலை ... ... திகைப்ப ... . (௪௯)
வெள்ளிமால் வரை தனிலுமனதிமையவர் விடைகொள, மிர்சாயபா ... ர
குடகிந்த்தியம்புனறுளிப்பு தநதி, ... தனெ கயிலை டாமு
வம கவிடைதுவ; வெள்ளமாமலை நகோ ... ... வழிவ ... யா ... தார்

பக்க நாயகம் போமிறன ... ... டாவு, மிக்க ... ...
ரிசிதவிமிங, ... மாமதோ தடைக (டு); ம ... ...
மெருந்து நல ... ங்களை ... ... தா. .... (௫௰)

மந்தா ... ... சுழன்றது மறுகி, விரிந் ... மானை ... பத் ...
து புவியிலே மிகவு, ... தம்மெருவும் வேளாடி ... ... மேயான்;
தெர்ந்த மாமெ ... யிதற்கிணை யாவதென் ... ... (௫௧)

இப்பிவாட் ... ... ந்தெக்கணை யிலாடாயிட ... ...
இடவிரைய ... ... துயந், முப்பமாமுனி ... ...
சன்; செப்ப ... ... ருசிவிலா டைந்திட ... ... (௫௨)

அந்நிலத்திலே புனைசிவ நடமனைத் தெரிவ, ...
கள்கழ் த சஞ்சரிக்க ... ... சாரனை ... ... அ ... யன்
பத்தி செய்தது மருவ என் வைர் ... ... பலவும். .... (௫௩)

. அனுமமுத்திலாவந்த ... ... பயி
நுதலும் பாதலத்தாறையும், வசிதைமா ... ...
சார; முனிவன் முத்திரும் தாயதாங் கருணை, மொழிவாம. ... (௫௪)

திருமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகப் பாயிரமுள்பட்டுத் திருவிருத்தம். (௮௫)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சருக்கம்

கலி நிலைத் துறை

கோதை நாரியைச் சிலை வடி வாக்கிய குரிசில், பூதராதிகட் கரசெ
னப் பொருப்பினைப் படைத்த, வேதநாரதற்றவஞ் செயுங் கதையினைவிரி
த்திடுங்; கோதுவின் மனக்கோதம முனிவரு முரைப்பான். .... (க)

முன்னமே யொருகாரணத் தாலரன் முகூர்த்த, னன்னவாகனன் மேவ
ருமொருதலைத் தடைத்தார், மன்னுமேழிசை நாரத னவ்வயின் வந்தா
ன்; கன்னிபாகனை மாமனைப் புதுமனைக் கண்டான். .... (உ)

அன்று மூவரைப் பொருவிலே யிறைஞ்சி நின்றவனு, மின்று நா
னிலகுசிய நிறைப்பெரியவர்க் கொன்று, செய் றுபோயினன் றெனிவிலா
மொழியினுற் றிலகத்தார்; துன்றுவானவ ரானவரிருடிகடொகைப்ப
கலைகநாரதன் வழங்கிய மொழியினைக்கமலத், திருமேவதியன் றன
தெனவரிதன தென்றுன், மலைவு கொண்டன ரெழுந்தனர் பொருத
னர்வலியார்; இலகு மெங்கணு நடுங்கின ரிமையவ ரொளித்தார். (ச)

சோதியவ்விடத் தெசுடரி லிங்கமாத் தோன்ற, வேதநாரணர் பயந்
திருவேமெனவியந்தார், பாதமீறுதற்களவுதா னிலையெனப்பகர்ந்தா,
நாதியந்தமீ தறிந்தவர் பெரியரென் றறைந்தார்................ (ரு)

பொருவிலா வரியேனமாய்ப் பூதலம்புகுந்தான், விரைவினுலடி,
தேடவானிசைந்திடும் விருப்பார்ந், பரவுமோதிம மேருதிம மாகிமேற்
பறந்தான்; கருதி வானிலுஞ் செம்பொனுட் டிடத்திலுங் காணுன்.

வீரபத்திர புவனமுந் தேடினன் மிசையிற், பார வித்தியா கலைக்
குள புவனமும் பார்த்தான், காரணைத் திருணமுந் கொழுந்தெனு முடி
காணு; னாரணத் திறைவி சிறைடியலா முதிர்ந்தினைத் தயர்ந்தான், (எ)

வெய்துயிர்த்தன னிரங்கின னிங்கிவன் வேலைச், சைதையிற்பெரு
மடல்வரா மகிந்திறத்து கண்டா, னெய்தியர்த்தமா மடலினைத் தகைத்
து கொண்டெதிர்; தெரட்டினீவருஞ் செயலினை நுவறுவா யென்றான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அங்கதகைப்புப் பார்த்தையு மன்னந்தனைப்பார்த்தலர் முகத்துச்,
செங்கதகைப்புற் [illegible] பொழிப்புஞ் சிவனூர் கனகத் திரு முடி மேற்,
கொங்கே தங்கப் [illegible] த்தே னின்றெதன் குறையென்ன;

விங்கே தகையு மோதிமமே யெவ னீவரவே தென்றாவே. ...(௰)
என் பேரயனென் றுரைத்திடவா ரெழு பூதலமு மென்செயலே,
முன்போர் றினத்தி னெடியவற்கு மெனக்கும் பகைபாய்முனிவாகி;
பின் போலெழுமித் தழலி லிங்க முதலீறிடையே விதிப்பவோ; வன்
போ னனவே யெடுத் துரைத்தோந் திருமால் வராக வடிவாகுன்.
மண்ணினிற் புகுந்தே யடி தேடப்பாதாளத்தின் வகை யடைந்தான்,
விண்ணினிற் கிடையே யோதிமமா யெழுந்தேன் மிகவும் விரைவாகிக்,
கண்ணினிற் குறித்தே னெத்திசையுங் காணு துழன்றே னினைக் கண்டே;
னெண்ணினிற் பெரிய தழற் றூணின் முடிவே தறிய விடப்பாயே. (௰௧)
என்று பதுமன் மொழிந்திட வுடைத்தே தகையு மினி துரைக்கு,
நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வழி யோரறு வளவாந், குன்
றி னளவுண்டினி பேசு நெறிதான் மனத்தாற் குறிக் கரிது; சென்று
தலையிற் புவனமெலா மிந் நா ளளவுந் தேடினமே. .... (௰௨)
சத்தவித்தை நமீசரமேற்றுலங்குஞ்சாதாக்கிய மெனவுந், தத்துவங்
களினி மூன்றுமன் டவை மே லிருப்பர் சதாசிவரு, மொத்த மூர்த்தி
சதாசிவத்தின் வடிவா மந்த வொளி யுருவம்; பத்தி யுடையோர் பரம்
பரனு ரருளா லகத்தே பாவிப்பார். .... (௰௩)
ஆகையாலேயறியவரிதுனக்குமுன்னேயளித்தவற்கு,மாகமீதுகிளரா
தேதிரும்பாயென்றுமடலுரைக்க,வோகையாகியயனுரைப்பானெனை
க்கோருதவி யுளதரியே; தோகைபாகன் முடியையிவனறிந்தானென்
றுசொல்வாயே...(௰௪)
எனக்கே தகைபு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதியறை சிவந்த,
சினக்கோபமதா புரைத்திடவா னிழிம்பா னமது திரு முடியை, யன
க்கே தனன்கண் டன னென்ன வுரைத்தாய் நமக்கு மா காமற்; புனக்
கே தகையே மூன்றுருவாய்ப் போவா யெனவே பகன்றருளி. (௰௫)
விடைக் குன் றுகைப்பான் வெகுண் டுரைப்பா னீத ணாயிரமும்
வெண் மதிய; மடைக்குங் கமலத் திருப்போனே யாரர்த்தனையு மரிதா
வாய்; படைக்குந் தொழிலு முனக் கொழித்தோ மென்று னாப ணும்
பபர்தபர்தான்; சடைக் கொன்றையிலுன் றவிணைமேல் வீழ்ந்தா
னெழுந்து சாற்றிடுவான்......................................(௰௬)

ஷை வேறு

ஐயனே போற்றிபோற்றி யனகனே போற்றி போற்றிக்; கையனே
போற்றி காலகாலனேபோற்றிசோதி; மெய்யனே போற்றிபோற்றி

MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY. MADRAS-41

விடங்கனே போற்றி பொய்யடா, பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்
ணியப்பொருளே போற்றி. .... (௰௭)
ஆறணி சடையாய் போற்றி யடியவர்க்கெளியாய் போற்றி, விடையணி
கொடியாய் போற்றி யிருவினை தவிர்ப்பாய் போற்றி, விண்ணவரவா
போற்றி வேலைவாய் குரவா போற்றி, நீறணி யமலா போற்றி நிமலா
போற்றியென்றான்.... .. ..(௰௮)
பாவமே புரிந்தோமோ பத்தியே வருந்த வேண்டா, சாபமேவரா
வே நோற்றேதன் றளர்ச்சியுந் துடைத்திர், கோபமே தவிர வேண்டு
ங்குணப்பெருங் குன்றே ஞானத், திடமேயருமையென்று ருவட
யிறைஞ்சி நின்றான். ... . (௰௯)

கலிவிருத்தம்

முறையென மொழிதரு முனிவ னீட்சியே; பிறை முடி யண்ணலு
மகிழ்ந்து பேசுவான் மறையவா தக்கண கயிலை மலையிலே; யிற
நமை வழுத்திருவேலருஞ் சாபமே. ... . (௨௰)
தக்கண கயிலையைச் சேர்ந்து போற்றுமுனி, பக்க திவிலையுறும்
பொருந்து நற்கதி; பக்கணமாமுனிவ ... பொயிருமை முய
ணைய திரும்பினான் முனை டகத்திருப்பி. .... (௨௧)
அத்திசை முகத்திரு னைசை மேவிய; ... சவிருடமேவே
மேவும் போற்றினி- னத்திரைநிறை மழு நாசி தன் ... மாதவரா
தென்கயிலையடைந்தனனே.. .... (௨௨)

வேறு

அக்கிரியி னெல்லையனை போசனை வனாபி ச; ... முதூரி
யிரு யோசனை கண முயாற், ... யொருயோசனை புடைசூழ் தடம்
வல்லீர்- மிக கிரியில் பெரு மய வெதிரிலம் ... .(௨௩)

வேறு

அந்த மால் வரையின் பக்கம் புவி வடதியடைய வேவைத்தெசப்
வோர்கடன்- சுந்தரமேனியிற் றகளுமெகய் ... சடைபாத
நன்னுவைர்கமே. .... (௨௪)
இட்ட மாந் திரு வியா யினங்க ... - ... மா சித்திய
மரபிய வேண்டி - ... ... வேண்டிடன்
மட்டிலாந் திருமலை வருமசிப் ... கமே ....(௨௫)
திருமலை தீர்த்த வருங் செட்க பெ ... - பாதகியடை வரு
டகர வேண்டுமோ ... ... செயவுள்ளி புவிறிரு;

புபுபு VIII D. 60(௩)

ஞ்சிவ நாலாம் பத மடைகுவார்களே. .... (௨௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சரியையையறிந்து மற்றச் சரியையின் வழியேவந்து, கிரியையை
விளங்கியந்தக்கிரியையைமுடித்தபின்பயிலியோகமெல்லாம்பயிற்
றுப்பக்குவமதாகிப்; பெருகியஞானநேயம்பிறந்திடுந்தவத்திலோர்கள்.
உளவியிற்பத்தைப்புன்றிபுணர்வுடன்விருப்புநீங்கி, நாசியின்விழியை
நாட்டி நின்கனலெழுப்பிப், பெயிய்தொழிற்குரனப்பெருக்கினி
ன்மூழ்கியந்தத்; தேசிகன் றன்னைவைத்த சிந்தையமாதவத்திலோர்கள்
மாதவம்புரிய முன்னுன் மாதவம்புரிந்துசெய்ய, பாதிரி குருந்து
சேரங்கு பாடல் குராமல புன்னை, மாதவி கமுகுதாழை வஞ்சுளமாசினி
செந்தாழை; சூதமேமுகிலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும்.
பண்பகர்வண்டுபாடப் பரம்பிய சாறுபெய்குஞ்; செண்பக வனங்க
ளெங்குந் திகழ்ந்தலரிறைக்கத்தேவர், விண்ணொதிக்கப்பதாரு மலரினும்
மிகவொளிர்கின்றது; நண்புடன் மகிழ்ந்து கூடி நன்மலர் வணங்க ளெங்கும்
சிங்கமும்புலிபு மெண்குந் திரிதரு கலையுமாமா, தங்கமு நிறைந்து
தம்மிற் பகையற வுறவுகூர, வங்குளகளியுந்தேனு மருந்தி வானரங்க
ளெல்லாந்; தங்களி லொன்றோ டொன்று தருக்கியவியல்புகூர. (௩௧)
செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலைநாமத், தருவரைதன்னைக்
கண்டா னுற்றபேருவகை கூர்ந்தான், குறையற மணியின் பொன்னி
ன் குவையுமுன் கண்டு கொண்ட; வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்
சி வெள்ளத்தி லாழ்ந்தான். .... (௩௨)

கலி விருத்தம்

எந்தை யார்க்கினி விருப்புமா மலை, சிந்தைநொந்த தமர்க்கள்
செப்புமா மலை, சுந்தரன் றூதன் முன் சொன்ன மாமலை; அந்தமா
மல ருறை கந்தசன் போற்றினேன். .... (௩௩)

கலித்துறை

அந்தவெற்பினல் லுச்சிமேற் சங்கைவந் தணைபச் சந்தவெண்பிறை
க்கொழுந் தெழுந் தருகினிற் றவழச், சுந்தரத் திருமலைக் கொழுந்தா
மில்ல சூடுங் கந்த மாநறு மதியென விளங்குதல் கண்டான். (௩௪)
எந்தையார்திருமலைக் கொழுந்தென மூலைத்தெழுந்து, வந்தவேலை
யிற் சிரசிரி புச்சிமேல் வைத்து, தற்றிரு மாமுகக் கடவுளைக் குகையில்
வைத்தருளுங்; கந்தவேளையும் பிரம னெண் கண்களாற் கண்டான்.
வணங்குவார் தமக் கெளியரா மட்டுவார்குழலா, மணங்கொள்பாதி

யார்மலைக்கொழுந் தான நா ளருகே, யிணங்கி யிம்மலைக்காவலாயிரு
க்கென விசைத்து; கணங்க ளாகிய தேசு மிக் கார் நமைக் கண்டான்.

கலிவிருத்தம்

உத்தரகயிலையி னுறைமத்தன் கேள்வனு, ரத்தநர் வரங்கொடுத்தரு
டல் கணடனன்கு, சித்தர் வாழ் தெக்கண மயிலையாவது; மித்தலைமென
வேமகீ யபட்ட லாகுமே. .... (௩௭)

மன மகிழ்ந்தபரிமய வரா க்கு நணணியே, தனிவரை மேற்றிசை
த்தட த்திவ்வுமுடிநீயே, சில விடையூர்தில சசெய்யபோதிறு; லனவர
தமு மனி நருசித் தான மோ.. (௩௮)

பலதினை யருளினம் வலமுஞ் செய்தொரு, சிலயிடை யிருந் தவஞ்
செய்து போறறிரு, னலயிடைத் நயில் பவற் சரிய வணணனுமை;
விழ கருமுறை யுன் விடையிற் றேன்றினை. .... (௩௯)

நின் பெருஞ் சாடமும் வினைய நீக்கிமே று, மின் புற வுல கெலா
மபத்று சென்றனுந, தென் கயிலாய விச் சிலயி ருமமு; பெய்யே
யராகவே யிசைக்க வேண்டி மால்.. (௪௰)

பொய்த்துறை பகர்ந்திடிய வினைகள் புண்ணிய, வித்தல நினைத்தவ
ர்க் கேக மேயண்டிமே, மெய்த் தவந் தமிய னேன் பரிய மேவிய; வுத்
தம சிலையு மென் பெயரி னேங்கவே. .... (௪௧)

நிதீ னி னுரோகணித் தினத்தின் முழ்குவார், மங்கரு வினை யெலா
மாற்றவே தரும்; பஞ்சுணி மாதமுட் படத்தாமொணி; ணங்கவர்க் கரு
ங்கதி யளிக்க வேணடுமே. .... (௪௨)

அந்தட முழ்கி நல்லறுகு மூவிலைப், பத்திர மிரணடு நின் புநத்தி
சொ றிஞர் பத்ர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்; சத்திய முத்தி
யுஞ் சேர வேண்டுமே.. (௪௩)

சோம சோகணி மெய்துழ் பெயருந் தூடபெரி, தாப னாத் தடத்தினு
க்கென்று சாற்றி நூல், யா மலர்க கோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்;
யா மளித் தனமென யிப யுமி யெரினீர். .... (௪௪)

விரி சிலை தன் பெயர்த் தடத்தின் மேன்மையும், மதி யணியிறை சிரா
மலைப் போற்றுவார், கதி பெறு நீர்மையுங் கண்டு கணங்க ளாற்;
பதுமனு மகிழ்ந்து தன் பதியி லெய்தினன். .... (௪௫)

பிரமதேவ னசத்தியத் தீர்த்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச் - சருக்கம் [௨ ௯], திருவிருத்தம். (௱௰)

அகத்தியச்சருக்கம்,

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

இந்த மாக்கதை யான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி யிருந்தவ பொழுதத்து
நின் றுரைப்பார் - நந்துவா ரிதியைப் பருகிய முனிவ னயந்துறு திக்கண
ன திசை யடைந்து - விந்தமால்வரையைப்புதைத்ததுங்கபிலை யிமலை
னை படிவினை யிறைஞ்சிச் - சந்த குசலத்தி லிருந்தது முரைப்பா மெ
னச் சொலப் புகலுவான் றவத்தினான். (௧)

முக்கண னொருநா ளிமகிரிச்சிகர முகட்டிலே முனிவர்க ளோடே,
புக்குறைதருமப்பொழுதினி லுரைப்பான்பொருவிலா நாரதமுனிவா,
தக்கணதிசையினுயர்ச்சியே தெல் குன்றவை முனிபுரை செய்வான்றலைவா
வக்கணிசடையாய்முன்னம்யான்குமரியாம்வானத்திசையடைந்தேன்
விந்தமென்பெருமால் வரைநெறியிடையே, விளங்கிய தனதனை
வினவின் - மந்தரகிரியைப் பகைத்துமற்றுள்ள வரைகளை நகைத்து
நாற்றிசையி - னற்றரமுழுதுமடைக்கவுமெழுந் ததரும்பொருள்விரு
ம்புமங்கனையார் - சிந்தையையளவிட்டறியலாஞ்சிறிதுந்தெளிவுறப்ட்
டாததன்றிறமே (௩)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தந்தவிலங்கு மடங்கலராசரபங்கரடிகளைமுதலா - வெந்தவிலங்கு
மதிலுறையு மழியாமையிரு விராவணருர் - வந்தவிலங்கை நிகராகு
நமனூடனைமவன்கொலையா - லந்த விலங்கறனைக்காணி லெனக்கு
ம்விலங்கலாய்விடுமே. (௪)

வேறு

என்றுமறை நாரதனு முனிவனந்தமலையியல்பை யிறைஞ்சிக் கூற,
நன்றுமுனி வானுரைக்கு மலையெழுச்சி யென நகைத்து நவில்வான்
யாமே - சென்று அதனைத்தவிர்த்திடுவமென் றுதிருமானடந்து சிதைக்
கவேண்டு - மொன்றுதமிழ்முனியாமே லடக்குவமென் றெனமுனி
வற்குரைப்பதானான். (௫)

முன்னமலைதனை யடக்கு முனிவரனே நாரதமா முனிவனின்று,
சொன்னமலைதனையடக்கக்குறிஞ்சிநிலங்கடந்துமலர்ச்சுரிசங்கோடே
யன்னமலிவயற்பழனத்திருநாடுகடந்துதென்பாலடையாயென்றான்;

மன்னமலைக்கேள்வனிவையருளுதலும் பயர்துரை யப்பான் மலையத்தே[னே.

கலிநிலைத்துறை

காண் வாரிசப் பொருட்டுறை கடவுளுங் கனகத் - தாளு வாரியும் லோரியுந் தெளிகிலாத் தலைவா - ஞான வாரியி லமுதமே கருணை மாநதியே - வான நாடனே யுனைப் பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன். (௭)

செப்புலா முலை யுமை யிட மருவிய தேனே - கைப்பிலா மதுரங் கொளா னந்த மாக் கனியே - தப்பிலா மறைப் பொருளினுக் களவிடாத் தனியே - யொப்பிலா நினைப் பிரிந் தியா னெங்ஙன முய்வேன். (௮)

என்புயத்தினைச் சுழற்றினின் றிருமுகத் தெழிலுங் - கண்களிற் பொழி கருணையு மிவரொளிருங் காண் - மருள் கொளச் செறிவையது பொருட் டுன்மயங்கி விண்டலத்திடைச் செலவதோ வெனச்சொலி வீழ்ந்தான்.

அண்ணலிப்படி யிரங்கிய முனிவனுக் கருளி டெண்ணமுற்றிலை மீ லினைப் பாதலத் திருத்தி - நண்ணிலட்ட நற்றிரிசிரா மலை யத னடுவே புண்ணியத்திருனை மலைக் கொழுந்தா யிருந் தொலிவோம். (௯)

விந்தமால்வரைத் தெக்கணத் திசையிலே விளங்கு - மந்தமால் வரைக் கொழுந்தவாச் சிறிது நாளருச்சித் - தந்தமால் வரைத் தாளிலுற் றவம் புரிந்திருக்குஞ் - சந்தனாசலத் திருக்கென விடை கொடுத்தனனே. (௰௧)

விட்பு லங்களா லுணுகியே விந்தமால் வரையை - உட்ப டுப்பவா வகத்திய முனிவனுங் கண்டா - னெட்ப ருந்தனி னளவுட் யவன் மிடைபிலா தெழுந்து - முட்டொழிந்திடு புதலின் மேற்செயிர்த்து முழுதும். (௰௨)

கலிவிருத்தம்

சீயமங்கதிற்கண்டிருப்புவ - வாயிரங் கதிர்ச்செல்வனரும்பரிப் பாம் வெம்புலி கணுடிருட்டா லெழுந் - தூயசிங்கினீர் மாழந்துளவரும்பே.

குஞ்சரத்திற் குழிகருங் கடா நதி - நஞ்சகரு மரவொடு நண்ணிடும்; வஞ்சர் பெற்ற வளமெனவே பிறர் - நெஞ்சினுக்கும் பகாதநெறியதே.

தாக்கணங்குறைதாழ்வரையுள்ளது - நோககணங் குபயிலு நன்யது மாக்க ணங்கள் மடக்கொடுங்கழை - திக்கணங்களைச் சிந்திடுந்தியது.

கற்பிலர தவர்கட்டழகென்னவு - மற்பிலாவரசர் நீதி யென்னவு, மெந்பெலா நிறைகாடி துவென்னவும் - வெற்ப யாவருங்காண வெறுப்பரே

சுருவி வான் முகி லார்ப்பனகார் வரை - பொருசி வாட்விட் டிரங் குதல போன்றது - மருவுமா முனிகளுஞ்சி யப்பால் வரை - மருவி தானுமமுவத்திபோலுமே. (௰௭)

நெய்க்குலத்தெனத் தேனொழுகின்றன - மெய்க்குலத்தெறி வயிர்த்துளி
போன்றன - மைக்குலத்த மரங்க ளசைவன - கைக்குலப்பட்டன போன்றன
கார்வரை. (௰௮)

வன்னி வெற்பின் மலர் சொரியுங் கனி நன்னறுந் தேற லொழுக்
கநனைந்திட - வென்னு மிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய - புண்ணணி லெவ்வ
னெனப் பொழிவன போலுமே. (௰௯)

வேறு

உருமின நிறைத்தி நுரக மாமணி - சொரிதலி னலகை வாய் விளக்
கெடுத்தான் றனின் - மருவிய விரவெறிமரங்களிற் செறிந் - திரவெனும்
பெயரு மவ் விடத்தி னில்லையே. (௨௰)

மலை யது நெடுமுழை மருங்கெலாஞ் சிறு - புலி களுஞ் சீயமும்
புயங்க ராசியுங் - கலைகளுங் கடங்களுந் துயிலுங் காலையி - னல்வினை
புண்டவர் துறக்கம் போலுமே. (௨௧)

நிறைய கரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு - மறுவற நிறைந் திருமருங்
குந்தன் றாதல் - குறுமுனி வருமணக்குவழி முன்புபோற் - சிறந்
தலர் விரித் தெழுஞ்செய்கை மானுமே. (௨௨

புயற்றிக ழ்வரை நடு முழையிற்பொங்கிய, வெயிற்றரவுமிழ்மணி
யிருளை நீக்குத - லுயர்ச்சியின் றடங்கு மென் றுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுத்திய வன்னி போலுமே. (௨௩

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களினுதித்தி லமணிகளை நெடிது
மிசைதன் - மெய்த்தவ முகத்தியன் மேவுறு வகை; கைத்தல மெடுத்
தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடி யின் வெள்ளிய, மஞ்சினந் தவழுதல் குறி
க்க மாமுனி - யஞ்சவ னெனத்திரண் டமர ரானவர்; பஞ்சிய லணை
த்திடும் பண்பு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அந்தமால்வரை யெந்தமால்வரை யானதோவென வையமுந், நிந்
த மால்வரை விந்த மால்வரை யென்று மாமுனி யெண்ணலே; தந்
தமால்வரை யன்றுரித்தவர் தாளை நெஞ்சுதரித்து வெண்; குந்தமால்
வரை சூழ்தவ்வரை புக்கிருந்து குளித்தனன். (௨௬)

ஆசுமானவெயிற்றிறற்றனபார மான தழுந்திய, பார வேலை திகழ்த்
தகா தலர்மாரியின் மிதபுலைத்து, மீரமான திலத்தி லேற்றனையெய்தியி

ட்டதுமென்னவே; பாரமாமருவிப்பெருங்கிரிபாதலத்திடைபுக்கதே.

அந் நகரத்தி னிளைப்பி னோடெழு பாதலத்தி னழுந்தியும்; பன்னகர்த்த னிளைப் பொழிப்பது போல நின்றது பார் சுடந், தின்ன லுற்ற வவ் விந்தமால் வரையென்று கூறிடு மெந்தையே; யென்ன குற்றமு னாக் கிழைத்தன னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (௨௮)

வினைசெய் வில் வலன் றம்பியா னலன் வேலை வாரியும் யானலன்; முனிவு செய்திடு நகுடன் யா னலன் முனிவதேதெனை முனிவனே யனகனே யினி யான் வளர்ந்திடு காலம் யாதென வருள் செய்வான்; கனக மேருவின் மீள யான் வரு கால நீ வளர் கால மே. (௨௯)

என்று மாமுனி சென்றபோதெதிர் கிரிசிராமலை யின்னியதாங்குன் றுமேற்றிசை யொன்று நின்றது கண்டு நெஞ்சு மெரிந்தெழுந், தின்று நாமிது வென்று போதுவ மென்று தாளி லடக்கினான்; றன்றி ராவணன் பாதலத்தி னடங்கு மாறென வானமே. (௩௰)

வட்டமாகிய நேரி மாமலை பாதலத்தின் மறைந்த பின், றட்டரா னவர் சென்ற பின்பு துலங்கு மேலவ னென்னவுந், கொட்டமார் கலி போன பின்பு கொழிக்கு நல்லறமென்னவு; மட்டுவார்குழல் பாகனார் திருமலைவிளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௧)

கலிவிருத்தம்

விண்ணவர் பரவு மவ்விலிங்கன் மீதிலே, வண்ணமென் கவரிமாமயிற் றுலர்வுதல், புண்ணிய வுமையர மகளிர் புஞ்சமா; யெண்ணருந் திருவலகிடுதல் போலுமே. (௩௨)

நீல வட்டச் சிறை விரித்து நீண்மயி, லோல வட்டம் புயலுவந்து லாவுதல், மாலை வட்டத் தனவுமையரம்பைய; ராலவட்டங்கள்கொண் டணைதல் போலுமே. (௩௩)

தோமறு கரும்பிணங் குடையதூளெழுந்; தாமரை யலர் சுலோத் தடத்திற் றோன்றுதல், மாமைகொ ளரர மகளிர் பற்றிய; காமரு தூமமென் கலசம் போலுமே. (௩௪)

வேறு

சென்றுகானவரிட்டதினைகளுந், துன்று நீள்கழை தூவியமுத்தமு, முன்றிலின்ன ராசிமுகிழ்த்தலுங், குன்றின்மேலெழுகின்றென வானவே.

வண்டு சூழ டணிச் சிறு பாறையில், விண்ட கொங்கலர் மென் கனி வீழ்தலிற், கொண்டன் மின்னனையார்குழற் கொண்டை யின்; மண்டு

செம்பொன் மணி யணி மாறுமே. (௩௬)

வேறு

மரகதப்பாறை மேல் வயங்கு மாசுணஞ், சொரிதரு பல மணி சுடா
வீசுதல், பலாயறு பாசடை பொதிந்தபொய்கையி; லரியுணமலர்
ந்த செவ்வாம்பல் போலுமே. (௩௭)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வடத்திலே துயிலுமவன் காணாத சிராமலையை வலங்கொண் டேத்
திக், குடத்திலே வந்த முனி தடத்திலே மூழ்கியிறை கோயின்மேவி,
யிடத்திலேயுறையுமுமையவள் பூசையிறைபூசை யியற்றியேத்த; யட த்
திலேமகிழ்ந்தபிரானை முனிக்கெதிரோ விடையின்மிசைநல்கினனே.

இடபமிசை வந்தவனைக் குடம்பிசை வந்தமுனி யிறைஞ்சியேத்தி,
யடியரவி ...பீனக்கொடியானை யெரித்தவிழியானே போற்றி யுட
லையீர்ந்தகரி பகுழந்தன்னியொருபாலிருக்குமணியே போற்றி; பொடி
யணியுந்திருத்தோளிற்சிங்கவுரி புனைந்தபம்பெருமானே போற்றி (௩௯)

கலிநிலைத்துறை

நீலகந்தரா போற்றியென் றிறைஞ்சினன் விமலன், சாலநாம் வரந்
தருதுமோ முனையெனத் தவத்தோ; ரலமர்ந்த நீதோனறிய தொன்
றுமே யமையுட்; பாலினுண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார்.

இத்தலத்தினி லனுதின மிடைவிடா திருந்து, பத்தியிற்புரி பூசையி
ன்பலத்தினைப் பலிப்பா, யெத்தலத்திலே யிருந்தவருனை நினைத்திடி
னு; முத்தராம் வரமுதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (௪௧)

வரமி யாவையு மப்படி யருளியே மறைந்தான், பிரமனாரணனறி
வுறு தொருதழற் பிழம் பாம், புரம் காரணன் மறைதலு மலை வலம்
பண்ணி; யரனதாணையாற் பொதியமால்வரைமிசையமர்ந்தான். (௪௨)

ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற் றொருமலை யுடையப், பொருது மற்றொ
ருமலைதனை வணங்கிநீள் பொதிய, மருமலைத்தலை யமர்ந்திடுஞ் செய
லெலாம்வகுத்தாம்; பொருமலைச்சிறகரிந்தவன்கதையினைப்புகல்வாம்.

அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஊகச்-சருக்கம் [௩௫] திருவிருத்தம். (௨௱௰௩)

நரந்தையும்ப வுழுமகல வேண்டுமே. ... ... (௰௯)
கலியினிற் பூரணை கலந்த நாளிலே, மன்னிய சிவதட வனத்திற் சென்றுபூ சித்திடே, துன்னிய துரோணை வெண்மலர் சூட்டுவார்; அந்நிலை சிவகதி யடைய வேண்டுமே. ... ... (௨௰)
இப்படி யிந்திர னியமமி யம்பினான், அப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினர், மைப்படர் கயிலை மாமலை யினீங்கியே; கைப்படை யிந்திரன் சுவர்க்கத்திற் போயினான். ... ... (௨௧)

இந்திரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச் - சருக்கம் [௪ இ] திருவிருத்தம். (௱௭௰௪)

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

கோதம னிந்திரன் கதைபகர் தலும், மாதவ ரனைவரும் வணங்கி "வாழ்த்தியே, பூதரகுமரியைப் பொருப்பி லெய்திய, தியாதுசொலென முனி யிடம்பன் மேயினான். ... ... (௧)
முக்கணா னனை யுமை முன்றொர் நாளிலே, மிக்க தெய்வ வரையை னத் தனிவிருவிரு, ணக்கனு மிறைவியே நடுவி னெய்திய; தக்கனை கயிலையே சிறப்பெனச் சேர்ந்தனள். ... ... (௨)
அன்ன வாசகனு மொரு விரும்பி யம்பிகை, யென்ன காரணமதோ விமய நீங்கியே, புன்னை மா மலர்ப் பொழில் பொருந்து பொம்மலை; வன்ன யாத்திரிசிரா மலையை மேவினாள். ... ... (௩)
விருப்பிறை வா விடை முழுக வேண்டியே, பொருப்பெலாந் தேடினா ளெப்பொட்டிகை காணகிலா, ளருப்புலா முலை யவ ளதனை வேண்டியே; பருப்பதாலய னிரு பாதம் போற்றினாள். ... ... (௪)
வெங்கராசலவுரி தரித்து வெண்பொடி, யங்கராகமதனை யணிந்து ளண்ணலே, பொங்கரா முடி மிசைப் புனைந்த புங்கவா; சங்கரா விதனிடைத் தருக தீர்த்தமே. ... ... (௫)

4-404. VIII. D. 20(

மச்சமாய்க் கமடமாய் வராகமாகிய ,வச்சுதானந் தனுங் கரியவண்ணனே -விச்சையாய் நாதமாய் விந்துவாகிய ;சச்சிதானந் தனே தருக தீர்த் தமே. ... ... (௬)

ஆதியானவனருவானவாணியா ,லோதுவி யன் கங்கை நீ ருனக்கு வேண்டிய -தேதுகாரணமெ னவிறைவிழைந்திய ஸன்; போதிருலரு ச் சனைபுரியவென் றனள் . ... (எ)

தந்தனமெ னச் சொலிச் சடையிற்கங் கையை யந்தரமிசையிலு ய்விடுக்க வந்தது - புந்திய கடலெலா முர்வ தாமென - வந்தது பிரா ய வனமா தாகவே. ... ... (அ)

சங்கென மிதந்தனன் சலத்திற் சந்திரன் - வெங்கதிர் படுங் கயம் போலமேவிய - தங்குள வரையெலாங் கமடமாயின - மங்குலுந்தசை வல வனங்க ளானவே. ... ... (கூ)

உல கெலாந் தெரிவுற வூழி காலமென் - றலகிலா வுயிர்களுநடுங் கவாயிரந் - தலையரா வசை வுறந் தது கட் டவிழ்த் துலமதா சலந் விழவது குதித்ததே. ... ... (ய)

மண்ணிடை யதுவ ரும் வரவி ஞனுதற் - கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது- பெண்ணியல் கங் கையும்பெரிது மஞ்சியே-புண்ணி ய தீர்த்தமா ய்ப் பொருப்பை யுற்றதே. ... ... (யக)

அங்கது வடதிசை யருகிலே சிவ - கங் கை யென் றொருபெயர் காண நின்றது - பொங்குழத்தடத்திலோர் புறத்திலே சிவ - சங்கரன் றோன்றினன் சயம்பு வாகவே. ... ... (யஉ)

நந்துறை தடத்திலே நம்பி யுழ்ந்திருண - மந்தரகிரிதொழும்வரை யின்மேவினாள் - சந்தத மிப்படித்தலஞ்செய் நாளிலோ - ரந்தணன் போலவே யமலன் றோன்றினன். ... ... (யங)

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன் - றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்து கோலினன் - வள்ளிய முப்பினனழகுமேனியன் - றுள்ளிய வெயரினனிச்சொல்லுவான்; ... ... (யச)

அன்னச்சமுந்திரை யிடமழகு மேனியும் - கனற்செறி தவத்தினுற் கருக வேண்டுமோ - நினைத்தது தருகுவா னிமலனித்தவற்-தனிச்சில நுதலியே தவிர்க வென்றனன். ... ... (யரு)

ஓதிமந் தவத்தினை யொழித்து சிந்தையில் - வேதிய னருச்சனைபுரிதல வேண்டினள் - கோதற மாலினி குறிப்பினல்கினள்- சோதிபு

மறைந்து பின் விடையிற் றோன்றினான். ... ... (௰௬)
எற்றினு னெதிர் நடந்திறைவி யெய்தினாள் - போற்றியு ளருந் தவம்
புரிந்த வெற்றுய, ராற்றினான் றிருமுடி யைந்தினான் மதிக் - கீற்றின
னவனுடன் கிளர்ந்த வாயினான். ... ... (௰௭)
பொருசிலை நுதலியே புகன்ற யாவையுந் - தருகுவ முனை யெனச்
சயில நாயகி - யுரைசெயு மித் தலத் துள்ள யாவையு - மொருவு மென்
பெயரினால் வழங்கவேண்டுமே. ... ... (௰௮)
ஆதியே யிறுதியே யாதி பூரமென் - றோதிய நாளிலே நவமி
யோங்கினாற் - றீ தறவே வலஞ் செய்த பேர்க் கெலாஞ் - சோதியே
நல் வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. ... ... (௰௯)
பூ மழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினார் - மாமலர்முடியிசை
மணத்தை வீசிய - தேமலி மடந்தையைத் தெய்வநாயகன் - சோமனா
மட்டுவார் குழலி யென்றனன். ... ... (௨௰)
விடை மிசை யுலவிய விமலனார் தம - திட மிசை யிருந்தன ளிமய
நாயகி - சடை மிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி - கடலென வொரு சிவ
கங்கையாயினாள். ... ... (௨௧)
ஒரு துளி பருகினு முடலின் றேயுறு - மிரு துளிபருகினார்க் கின்மை
பின்மையா - மருளுடன் றுளி கண் மூன் றருந்தினாலவர் - கருதிய
பொருளெலாங் கரத்திற் கூடுமே. ... ... (௨௨)
சிவ நதி யெனச் சொலிற் றேவ ராகுவர் - சிவநதி சிவநதி யென்று
செப்பினாற் - பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா - மவனியிற்
பரகதி யடைதலாகுமே. ... ... (௨௩)
தடத்தினை வலஞ்செய் வார் தமதுடைமை வானுல- கிடத்தி னில்வலஞ்செ
ய் வாரிந் திராதிய ரமித்ததின்மூழ்கி யவ்வமிர்தங் கொண்டபேர்;
விடத்தினை யருந் திய விமலனவரே ... ... (௨௪)
அத்தடமூழ்கினார்க்கலகை தோயற, மெத்திய பலகைய றவினையின்
வேரறப் - புத்திரசெல்வமும் புகழும் வீரமுஞ்; சித்தியு முத்தியுஞ்
சேர்தலின்னமே. ... ... (௨௫)
நீணிலம்புகழுமந்நீரின்மூழ்கினு, லாணவ மெனுமுயிரழுக்க நீங்
கிடும், பாணியி னொருதுளிபயங்கொண்டார் தமைக்; காணவும் பயங்
கொளுங் கடிய காலனே. ... ... (௨௬)

கலிநிலைத்துறை

சட்டமா தருமத்தடம் படிந்து மா தவத்தாற், பத்தியா லரனருளி
னுற்ற பெருநலம் படைத்தார், சித்தர் சாரணர் ராக்கத ரியக்கர் கரு
டருவா; முத்தராயினர் தத்தடந் தன்னிலே மூழ்கி. ... ... (௨௭)
அரவமாண்டிந்துகராயாணனு மர்த்தத், திரிசிராமலைத் தடத்தமூழ்
கவதற்றுச் செறிந்து, பாவி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப;
பிரிவிலா தறை காரணரெயர் பதம் பெற்ற. ... ... (௨௮)
கழுகு நாயகனை முன்ன மத்தடத்தினிலே கலந்து, மூழ்கி நாயகனரு
ளினு லருந்தவ முடித்தான், அழகு நாயகி நாடக னினிதெழுந் தருளி;
மழ மயதா பெண வர மெலாம் பொழிந்தனன் மறந்தான் (௨௯)
எழுவராகிய முனிவர தத்தடத்தி லன்பெய்தி, மூழ்கி மாதவமுடன்று
நலமருச்சனை முடித்தார் விழைவுதேம் தனை விருணரணவர் பிரித்தார்;
தழுவி மேனியி லடக்கினன் கலந்தனர் தவத்தோர். ... . (௩௰)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நன்றுடையா னெனவுலகோ ரெடுத்துரைக்கு மொரு தீர்த்த நவ
மதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது குண திசையில் விளங்குமதி லு
வந்துமூழ்கிக், குன்றுடையா னடிதொழுவார் பிறப்பகலு மிறப்பக
லுங் கொம்புடை திருந்; தென்றிசையிற் றீயதிலா னெனுந் தீர்த்த
மளிக்கு நெடுஞ்செல்வந்தானே. ... ... (௩௧)
மனத்தினில் வருவினைக ளெலாம் விதி நடத்தா லகலுமன வாக்கினு
லே, கனத்த வினை யொழியும் வடதிசையின் வருகங்கை பிறநற்காயம்
வாக்கா, லினைத்தமையா லடைந்த வினைகுண திசையிற் றட மூழ்கி
னீங்கு மிந்த; வெண்ணத்தா லகன் றறம் பெருகுந் தீயதிலா னெனுந்
தடத்தினெட்டுவோர்க்கே. ... ... (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்-சருக்கம் [௫] திருவிருத்தம். (௨௱௯)

நிரைத்தது கொடுத்த சருக்கம்,

கலிவிருத்தம்

நேய நன் மதலை யாமிராமன்றுணைகை - துயருறப் பெருகு சான
கியைத் தேடிச்சென் - னயர்வுறும் பாசுறுக கரசு நல்கியே - கடலுக
ளசடாயுவைக் கடந்து போயினன். (க)

சானகியையுடன் றப்பி தம்பியுடன் - கானக மடைந்து தொருகண்ணு
யிருவூற - மாநக மடந்தை மூக கரிந்து மாரீச - மானையு மழித்து
வாலியையு மாட்டினான். (உ)

விராவுறு கவந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத் - தராசுர நிசாசரா
ற்றடுத்துத் தம்பியோ - டிராவண னுயிர்முடித் திலங்கை வாழ்விலை
ப் - பராவுறு விபீடணன் பரிசுக நல்கியே. (௩)

புட்பகத் திவர்ந்து தன் னகர்க்குப் போதுவான் - விட்புலம் படா
தருபொழுதவ் வெற்பினைக் - கட்டலங் குளிரவே கண்டு போற்றினான்
சட்பதங் குடைந்தெழு தாம மார்பினன். (௪)

இழிந்தனன் சிவ தடத் தூர்ந்து மூழ்கினான் - பொழிந்தனன் பலம
லர் புயலினின்மொன - வழிந்தன விழி மழை வணங்கினான் மிக - மொழி
ந்தனன் சிவமென மூல மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மின் வாசி கொண்ட சடையிறைவனே போற்றி சதுர் வேத மாக;
முன்வாசி கொண்டவனே கணலரிய நின்றுமழுக் கொண்டா போற்றி;
தென் வாசி கொண்ட புரந் திரிய நகைத்தருள் பரமசிவனே போற்றி
பொன்வாசிகொண்டவனே வெள்ளிமலையுடையானேம் போற்றிபோற்
றி.

கலிவிருத்தம்

பூசனை புரிந்தவன் புகழுங் காலையி; லீசனும் பல வர மீந்து போ
யினான்; கோசல மெனுந்தலங் குறுகிராகவன்; வாசவன் புகழ்ந்திட
மகிழ்வுற்றினான். (எ)

ஒருதல மிறந்தவர்க் குறுதி நல்கிடும்; மொருதலம் பிறந்தவர்க்கு
நவுநற்கதி; யிருதலந் தப்பினு மெய்தும் யாவையுந்; திருதல மிதுவ
லாற்றலாயிலில்லையே. (அ)

4-4-04. VIII. D. 60 (?).

நாவலந்தீவிலந்நகரை நண்ணியே, தேவருமுனிவருநரருந்தித்தரு மாவுடம்பறவையுமுரகமாதரும்; யாவரும் பரகதியெய்தினார்களே.

கலி நிலைத் துறை

ஐந்துபேர்தமக் கொருத்தியே தேவியாமவளில், வந்து நாரதன் மொழிதுவாரெஞ்ஞொருவருட, மிந்தியாதினைப் புணருமிவ் வியல்ட கன்னெடதிர்த்தார்; நந்துபூமியைவலஞ்செயத்தருமனை முவின்றன் அன்னநாளினிலருச்சுனன்றருமரோடவனைக், கன்னல்வேளுடனி ரிபோலிருப்பதுக்கண்டா; னின்னதீவினைக்குலகினைவலஞ்செயவெண் ணி; மன்னுநாவலந்தீவிலத்திசையிலேவந்தான். .... (யக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

ஒங்காளைபூசித்தகாலத்தியிறையவனை யுவந்துபோற்றித், தாங்காளை மாடத்திற்கலாமல்விளங்குபரஞ்சுடரைவாழ்த்தித், திங்காமனைதனைபுரித் தவமுஞரணிருசரணஞ்சிரத்தினேற்றிப்; பாங்காளைக்காவிலுறைபதிலா ண்டவுடையிறையைப்பணிந்துபோனான். ... ... (யஉ)

கலி நிலைத் துறை

நரனருச்சுனனெனும்பெயருடையவனன்றா, வரனருச்சனைபுரிந் தனைமலனுடைவற்கு, வரமளித்தனன் மடந்தையர் பலரொடு மணந்து பரகதிப்பயனடைந்தனனெனமுனிபகர்ந்தான். ... ...(யங)

அறிந்தபாவமும்வலிகெடு மறிவிலாமையினுற் - செறிந்த வல்வினைக்கடனுடைத்தலத்திலேதிரும் - பிறந்தமானிடப்பிறவியிற் பலன்களும் பெறலா; பிறந்தபோதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற்றிருப்பார். (யச)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மனுக்குலந்தனிவீரவிபுங்கவன்மதலை தந்திருடபரதன் - றனுச்சனங்க வனுசனென்பவர்தமது வெப்பகைதவிரவே - சனிலங்கையிலிடு மவன்சொரிகருணையஞ்சனைபாலக - னனுமனென்பவன்மலையில்வந்த திலரியநன்புனலாடினன். ... ... (யரு)

மாலயன்மெழுவானை நண்பகன்மாலைக்குருவின்மாலையா - லாலய ந்தனிலமேவிமஞ்சன மாதிகொண்டுபேணினன் - வாலசந்திர ரோ கைநண்புனன்மாகனந்திகழ்வேணியான் - மேலை நஞ்சனி நீலகந்தர ன் மேவினன்விடமீதிலே. ... ... (யசா)

குன்றெனத்தொழு தனுமனின்றனை விரைந்துமன்பொடுகூறுவா, னன்றுனக்கினி வரமளித்திட நவிலுவாயென மொழிகுவா ; னென்

தன்முத்திரையுந்தலத்திற்கினிவெப்பதேவென்று மெனச்சொன்னான்; னன்றானி
த்தனைனரியமெசலவமுமடைகவெனறப்புளித்தனனா. ... ... (௰௭)

திருவேதத்துக்கொடுத்த சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகசருக்கம் [எ ௫] திருவிருத்தம். (௨௱௪௰)

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

என்றுகூறிமுன்கோதமனவனறவாயிநறரும், நகராறுகூறினுயென
ச்சொல்லியிருடியாறவிலவா, நமணசார மெனமெருமுனிதவ...
வதுமே; மெசன்றவா ...மா... முனிமசப்புய...(௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பரமயோகிமெய்ருவஞானமபகரினமுன்னுகதறிமேல,பிரமசன்மன்
மறைகளும்...மங்கா...றுமேபதமுங், சுரதலாமலகமதாகவுணர்விலவை
த்தகாரணன்வரையிலவிறமிமடமீது மாதவந்தொடங்கினான். (௨)

அன்னயோகிபருமைபானதவாதியற்றவமலனு, மின்னுலாவுகுன்ற
மனனவிடையின்மீதுமேவினான், மபால னுமாவுபோது ...காணபர
மயோகிபோற்றினு; மெனனமேவனர மனனயோகிமுத்திமேயனை
மென்றனன். ... ... (௩)

இத்தலத்...முத்தி...லையிமயவெற்பகன்றுகா; சித்தலத்துறைந்
தேசாபசனமமர்...கிமேதவிதன், கைத்தலத்தில...தனப்பிறநதுகண
காக்கவே; ...தும் ச...நீயுமங்கேசார்...லனைப் பயந்தபின். ..., (௪)

மேலை ...து..., ...ண்ணணி ம...வி...மே, யினி...று
திரிசிர நகர்கககணையிதி மயப்பைமே..., த...ய பாதலத்து மலர்
பறித்து நாம...றும் - புனைநி முத...யா து மேமவாறு சிவன்மெ...
ந்து போயினான். ... ... (௫)

அட...மேநித்பிரமசன்ட னரிய யோக முறையிரு - னுடறுநந்

று சோமசன்மன் மகிழவற் றுறித்தனன், புடைநெருங்கு கலனிறைந் தபுணரிபொங்குமகரமீ, னிடைநெருங்கு பாலிலைக்குணமுநிலைபெழுந் ததென்னவே. ... ... (௬)

சோமசன்மன்மனமகிழ்ந்து செட்கடன்முடித்தபி, னேமநாமிசை க்கவேண்டு மென்று மெல்லை நாகமேல், வாய்மை யொரீமெழுந்த நிந்தமைந்தன் மாதவத்தினாற்; றுமமார்ப நாமம் வல்லசாரனென்று சாற்றுமே. ... ...(௭)

என்றுரைக்க மனமகிழ்ந்து தந்தை தாயிருவரு, நன்றி யுற்ற சாரனென்று நாமமன்று நலகினார், பொன்றலுற்றகல்விகேள்விபுனித நூலுணர்ந்தபின்; மன்றலுற்றகோலதமியாமிமனையறத்திலைகினான்

வயந்தபுண்டரீகயாகம் வாசபேயமாதியா, வியந்தபன்மகம்புரிந்து மெய்க்கடன்கழித்தபி-னயந்துநன்மகப்பயந்து துறவறத்தைநண்ணினான்; பயந்தபாலனினிதுதன்குலத்துநீதிபயிலவே. ... ... (௯)

முற்பிறப்பி னியல்பறிந்த முனிவிலசாரமுனிவனுந், தெற்கிடத்தின் மேவிமிக்கதிரிசிராமலைக்குள்வாழ்பர்ப்பதக்கொழுந்தரானபரமர்பா தமலரின்மே; லற்புதத்தி னரிபபோது சொரியும்வண்ணமணுகினான்.

கலிநிலைத்துறை

கண்டமட்டிலேயுருகினானலயங்கண்டு, கண்டமட்டிலே விடஞ்செறிகட்டுவிளக்கமுகார், கண்டமட்டிலேப் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான்; கண்டமட்டிலேயடங்கிடாமகிழ்ச்சியாற்களித்தான். ... (௰௧)

பிரமஞ்ஞானனகத்தியன்முதலியபெரியோர், பரமயோகியரிமையவர்பணிந்திடும்பரனே - கரனுமங்கவற்கிளையவனிருவருங்காண; விரவிபோல்வந்தரும்பலமுதவியவிறைவே. ... ...(௰௨)

அநுமனென்பவனருச்சுனன் வணங்கிய வரனே - யினிய டாதாக ளெழுவருமிறைஞ்சி யவிறைமே - வனையும்வார்குழ லுமையவள்வணங்கியமணியே; தனியரானவர்க்கன்னையெனச்சொலித்தாழ்ந்தான்.

சிவதடத்திலெமுழ்கியம்மலைவலஞ்செய்து - பவமகற்றிடும்பொருட்டினிதருச்சனைபண்ணி - நவமுறச்செபும்பன்னசாலையினகநண்ணித்; தவமியற்றினன்வேதவாசாரனுஞ்சாரன். ... ... (௰௪)

சாரமாமுனிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-சருக்கம் [அஇ] திருவிருத்தம். (௨௱௫௰௪)

சூரவாதித்தச் சருக்கம்,

கலிவிருத்தம்

வாழி யந்த வருந்தவ மாமுனி; தாழ்வருங் கதை தன்னை நிறுத்தியே,
சொழு மவ்விடைத் தோர் மரிய தூமனன் கொழிய நகர்கண்ட குங்கு று

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம். [வாப.

மன்னணி வழியாப் பகழ்ப டை தநம யுயினை ருலக்கு சுனராக, வடா
ணயிப் சிழவவ தரிக்கா ணரசா குளாய ணியென்பா; னைறணை சுலை
கண முமு தாணார் தானெபு வி, படவாளிவை நெரிறு தான்; பண்ணு
டிம் பரியும் பரிசே சுரம்பகடுஞ் செலுத் தலைபாயிர் மனமேனே. ....(௨)

அறுதமக்கினை சனை நாதவளவன்பு பெரிகா சவெனைத் தங்கட விராமத
யுயட சிமுயன்று யோகசாதனையை-மைந்தனவனி முழுசிறையுர்தள
ராதளி; குமரிக்கவி கை-சிறந்துநிழலவினைப் பகற்றி நடத்தா நின்றன்
செங்கோலே.... ... ... (௩)

எட்டா வினைகளுஞ்சுமை தவிர வுரசா சிபரையினைப் பகலக்-கட்டா நின்று
வரியகழலபணைகத தாமுடியிற்கு பாரப்ப-வொட்டா ரளகுமை பெரு
நிறைமயாவிமையோருலகமுகிறுவக கொட்டா நிற்குமு முரசும்பு ர
ந்தான் மனுவின் குலமணியே. ... ...(௪)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பொங்கவிப்பாலாயிர் புரந்தொழு புடவிதனை யவர் வலஞ் செய்வான்
சிங்களத்தவர் யவனர்ப்பராகி ணாசோனசர்சோ ளர்-வங்கர்குச்சரா
கூர்ச்சரக் கிர்சோசலத்தா வணங்கவே, தாங்கபத்திரி தண்புனற்சொரி
தாயதிண்கரை மேவினான் ... ... (௫)

கலி நிலைத்துறை

வம் பையின்சசை நுதற்கணடி பணிந்த தற்பின், கம்பையினை
சனை புமை யிடத் திறை வுனைக் கண்டு, பம்பையினை கரையடிங்கிய
நாதனைப் பணிந்து, செம்பொனம்பல வாணனை வணங்கினன்
சிரத்தால்.... ... ... (௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கனவுருவ மாயிருந் தான்மனைக்கையின் மான்பயந்தக வுங்கங்
கையாடன், மனம்புரிந்து வெகுட்டமற் றமைமாலு நான்முகனும்
ஏறு வடிவம்மல் லாம், புனலுருவமானவனை யமிர்தகடிப் பனத்தவனைப்
பொருத்துங் கோடி நினைவரனை நிரந்தவனைத் திருவானைக் காவனைச்
சேவித்தாமே. ... ... (௭)

வெண்ணுருவ னிமலா னேயமிலா னட நாயகியா மேமைன யின்ற,
பெண்ணுருவ னுடனைக் குப் பெருமானே மாணிக்கப்பிறங் கல்போலும்
வண்ணுருவ ல்லையர் பரவெளிந் தானெப் பெருமானை புயர்நீர்த்துரங், கண்
ணுரு வல்லணிந் தயிடத் தரனே யென் றடிபணிந்து களித்துப் போற்றுவன்.

வேறு

பொன்னிகடர்த் தரிவகங்கை முதலா நீர்தடங்கள் புடை சூழ, மன்னிவி
ளம்குரு சிரமலையின் சிகரக்கொழுந்தனை மணந்த குழந், கன்னிபயி
லிவிழிதனிர க்கண்டாலுடலங்களிப்புற்றுன், சொன்னிவனைப் பணி
ந்து நடந்தான் மேலைத்திசை தனிலே. ... ... (௯)

வேறு

காவலனிப் பொழுபெறிசையின் புடை காணில் வருப் பொழுதார், மா
லுகையுந் திறல்வீரர் மதிப்பமாவுகையுந் தகையோர், மெவுதல்கண் டெ
திர்ந்திபுடன் றமுஞ்சிவகம் மிருந்தலைநேர்; கூவியுகைந் தெதிராக நடந்
தொரு கோழிந்த நடந்ததுவே.... ... ... (௰)

மேலெழுமன்னிளையார் பிழைமென் சிறை வீசமிகுந் தெழு கால்,
போலெழு வெந்திற குரமமெழும் பாழ்போம் பணையுந்தலா மேல வாலை
யனைமந்தி மோடுவருந்திசைபா நிவருந்தனையே; கோலுமிருஞ் சிறை
தாழுருகம் கொடுகோதி வகிந்திடுமே... ... ... (௰௧)

வேறு

மரங்களி லொளிக்கு மீன வனையிடைக் குதிக்கும் வீரர், சிரங்களை
நெருக்கும் வாசித்தலையில் மேற்செதியும் யானைக், கரங்களிலிருக்கும்
பாவர்க்குவசமேலிருந்து மேலப், பரந்தனி லுகையுந் திண்டித்துக் கெ
ணட் பறந்து போமே.... ... ... (௰௨)

மன்னவன் முனை யெல்லாமருண் டசையிப் பவேழச்; செல்விற்
செறிந்து செல்லிகவிக்கை மேற்செறிந்த போது, மன்னிருகரத்தோன்
(௯)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINAT[illegible]
TIRUVA[illegible]

கோழிப்பதாகையாளுகையாலே, யிந்நிலவரசுங்கோழிக் கவிகையா
மொன்னவாளுனே. ... ... (௰௩)

வேறு

கொடியாப்பறந்து கபிலைசையிறுங் குதித்துச்சென்னி குஞ்சரத்தை
யுதையாச்சரணமுயர்ளமூர்தமுகமுள்ளமூர்தவுளமூந்தப், புதையா
சுருதி நதிப்படியாமதவா ஜாயினுடபொங்கியது, மதவாரணத்
தேக்கண்டககால் லிழ்போமதற்றவாரணமே.... ... ... (௰௪)

கலிவிருத்தம்

பார்த்தனாடமனனருப்படைக்கை கவிரரு, மார்த்தனர்படையெலாம
நிசயித்தன, கூர்த்திடுகணையயில்பரிசைவிற்கொடு, வேர்த்தனரரசரு
டவிலகிருனமோ.... ... ... (௰௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வல்லத்திரிளிற்பமர்துமீளவிடப்புறம் வளைந்தும்பார்ந்து,நிலத்திரிடைநட
ந்துவானமுகட்டிடைநெடிது பாய்ந்து, சலதரினிற குழ்ந்துமேகந
திலத்திருடையடங்கியைந்து, புலதாசிபு மடக்கா யோகி மன மெனப்
போயிற்றன்றே.... ... ... (௰௬)

இத்தல வாசியாலிப் பறவை போரிழைந்த தாகு, முத்தம தலம்யா
திங்கே புறைவது சுருமமென்று, வத்தலத் தனந்த சோடியரமியம
ரச வீதி, சித்திர மாடகூடங் கோபுரஞ் செடவித்தானே. ... (௰௭)

கலிவிருத்தம்

மன்னர்வீதி நிறைந்தவை மாவின மேற், பொன்னிலாமணித்தோர
ணம் பொங்குதன், மின்னு மேக மிலை யன விணணவர், வான்னவி
ல்லு வளைத்தது போலுமே. ... ... (௰௮)

போதகத்தின் மதநதிபோதலின், மாதர் கண்டு மருண்டுவனமுலைச்,
சீத சநதனத்தாற் கரை செய்த தன், மீதுசென்று தம் வீதி புகுவமோ.
செம் பொருட்டுப் பிரிந்திடு செல்வர்க, டம் புயத்திற் றழுவியயங்
துவா, ரம்புயத் திரு வன்ன மடந்தையர், கொம்பு சுற்றுங் கொடிக
ணிகர்ககவே. ... ... (௨௰)

தத்தைமார்விளையாடியதண்கழன், முத்திராசிபுருந்துமூகிற்கிடை,
யுயிர்த்தமாரித் துளியொடுதிர்ந்திடு, மெத்துமாரி விழுவனபோலுமே.
ஆடுமஞ்ஞையனையமடந்தையா, பாடுமங்கலவள்ளியிற்பாடலுந்,
தோடுதவசுரும்பெழுகும்மையுமோடு தெரி னுருளையிரைகையும்

வெங்களிற்றின் விரிந்த விரக்கமு, மைங்கறிப் பரியானு முழக்க
முந், சங்கொலிப்பதுந் தாளிமிசைப் பதும், பொங்கொலிக சட
லொழும் மொருவுமே. ... ...(௨௪)

மையமேற்றவணங்கொளனங்கனை, மைபநீக்கி மழைப்புருபோல
வே, தையலார்கடமங்கியத்தாம் மாசுசெய்யபாதசிலம்பு புலம்புமே.

ஷை வேறு

பற்றிய படிக மண்டபத்தின் பாங்கரிற், சுற்றிய மரகதச் சிகரத்
தோன்றுதல, கொற்ற மென் கனகபங்கயத்தின் கோலவளை, யுற்றவ
ணுறங்கிடு மூதறிபோலுமே.... ... ...(௨௫)

அறுசீரக் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நக்கசெங்கமலத்தாதுகூடைந்தறவ மாந்தி, மெய்ககர் வெண்டுண
ற்குன்றேறி யிருஞ்சிறை புலர்ந்தந் தும்பி, செககர்வெண் பிறைமை
வாட்டுஞ் சிறு நுதன் மடவார் கொங்கை, மைமகருங்குவளைமாலை மா
லையில வைகு மனமே. ... ... (௨௬)

அரவுகொப்புளிக்குநஞ்சுமமிர்தமுமொழுகப்பார்வை,முருகுகொ
ப்புளிக்குமுல்லைமுகையெனவிளங்குமூர, விரவிக்கொப்புளிக்குமவெ
ய்யிலிருகுழைபெறிப்பச்செங்கைக, குருகுகொப்புளிக்கப்பந்துபயி
லுவார்கோடிபேமோ.... ... ... (௨௭)

பொற்கலாபாரமின்னைப் புணர் முலைக்கலன்கள்ளோங்க, விற்கை
மாரனையும்விற்கும்புருவவில்விழியம்பேவக, நற்கோணுமழலையன்ன
நிகலாபமாமயூரஞ்சூழ; நற்கழங்காடிப்பாடுமாதரந் நகரமெல்லாம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மேசுவண்டுவாசமுண்டு முகிலிடத்துமுரலவே, மாசில்கெண்டைமீ
னிரண்டு வள்ளை மீது துள்ளவே, பூசல்கொண்டவாளியைந்து பூங்க
ரும்பு பொழியவே, பூசலின்கணுமுகின்ற மாதர் நகரதெல்லாம்.(௨௯)

மழைநவழ்ந்த சிகரகூட மாநகர்க்குள்வைகிறு, னமுகமைந்தகுங்கு
மக்குழம்பளாவியுறுபதங், கொழுந்தியங்கரகநுங்கி மங்கைமார்தங்கொ
ங்கையா, லழுந்தசந்தனந்திமிர்ந்த வெளிகுலாவு மாபிறுன்...(௩௰)

தபனமண்டலஞ்செறிந்த சயிலமன்னவெளியதா, மிபமடங்கலே
முதுசெம்பொன்சலத்திலெய்திறு, னபிநயங்கள்பெறுகருங்கையனை
யகொங்கைமங்கைமார், நுபுரசெங்கைக்கவரிவீசவூசலாடு தாரிறுன்

கலிநிலைத்துறை

தோன்றாபிக்கதைதிறத்திமேற்கதையினைச்சொல்கேன், கான்றதே
ன்கமழ்வாரிசந்தவளெழுந்தருநீ, ஈன்றசண்பகத்தருத்துமல்லிகை
தளவிலைதிரு, மூன்றுகாலமுமிறைஞ்சவந்ததனிச்சூரனிவன்.

எந்நாளமக்கிறைவனருள்செய்மேன்மை, புந்திமேவுறநினைந்
துமாமுனிபுரைமொழிநி, யந்தமாமுகமேவலாலழைக்க வந்து
போன், மந்திராருந்நகொண்ணாந்தருகுமலர்மணமே. ... ... (௩௩)

இன்னமுமணமெழுவெனத்தெளிவொளிநிறைஞ்சன், சொன்னமுமண
மிதுவெனமனத்திருந்தணிந்தா, னன்னபோதினியரியபுத்தரியவத்த
ணிந்தாரிக், கென்னபேறிதென்பெறவருள்செய்யாவென்றான். (௩௪)

தானுவானவர்க்கிம்மலரணிந்தவர்தம்மைக், காணவேண்டுமென்றி
றைந்தனனவன்றுயில்கனவி, லுணைமட மாதர் தம் வரவெலாநாளை,
வேனவாவிலுற்றெளியலாமைந்த்துநீவினவில். ... ... (௩௫)

மனதினெண்ணமுமுடிந்திடுமெனச்சொலிமறைந்தான், கனவுதீர்
ந்தபினற்றையின்கடனெலாங்கழித்தா, னினைகன்றவல்லிருளிமேலார்
புறத்தொளிர்ந்திருந்தான், பனகநாட்டிலுடன்றனைதாயர் நடந்தனர்பரவ.

மண்ணினிற்சிவநடத்தொருபிலத்துநல்வழியா, னண்ணியர்புதம
டந்தையொழுவருநடந்து, புண்ணியசெழும்போதுடன் புகன்றிடு
பொருள்களெண்ணிரட்டியுங்கொணர்ந்துவர்ந்தருச்சனையியற்றி. (௩௭)

பின்னைநேருவார்வலஞ்செய்துவணங்கினர்மீண்டார், மன்னவமாத
வனெழுந்தவர்முன்புபோய்வளைத்தான், கன்னிமார்களுமஞ்சியமிது
வெனக்கருதி, யெம்மைகாரணமிவணமைத்ததெத்தவாறென்றார். (௩௮)

எண்ணில்காலமாவிருட்பொழுதிடையிலெய்தி, யண்ணலார்பத
ந்தொழுதுமீண்டெம்முலகடைவோம், கண்ணிலுமெமையொருவரு
ங்கண்டதாக்காணோம், புண்ணியாபுகல்யாவனீயெனமுனிபுகல்வான்.

என்றனாமமுஞ்சூரனென்றிசைப்பரிருக்க, சென்றநாடவரிருடி
யர்மானவர்தேவர், நன்றிபாலரனருச்சனைபுரிவதேநன்மை, யன்றிம
ங்கையர்ருச்சனைபுரிந்திடலாமோ.... ... ... (௪௰),

அஞ்சுசுத்தியும்புரிந்துநல்லாகமத்தடைவே, வஞ்சிமங்கையர் பூச
னைமுடிப்பதுவழக்கன், றஞ்சலிப்பமேதகுருமடமீதடுக்கழிவென்று,
னஞ்சகற்றியகாருடமியற்றியநாலாள். ... ... (௪௧)

உத்தமத்தவனிவ்வணஞ்சொலவவருளைப்பார், பக்தியெற்றவர் யா
வரும்பணிசாம்பரனைப், புகழ்ஞரவொறிந்தது சிலைசொலோபோ
தோ, முத்திபெற்றவனைலனேறுவேடனுமொழிவீர்.... ... (௪௨)
யானையேமுதலெலறுப்பதுகடையதாவனைத்தும், வானநாடனைமுடி
டவில்லையோமலரான், ஞானமுற்றவ ரலலமோ ரிரவை யினடப்போ,
ரேனையோர்க்கெலாப்பத்தியேமூலமென்றிசைத்தார். ... (௪௩)
விரவேல் விழி மடந்தைய ரிவையெலாம்விளம்பச், சாரமாமுனி
மொழிவனிருவாத்தனுதகவே, யிரவன் பிறர்க்கருளுபதேசமுமெய்தி
நீ, சேருநன் கனிபாலுடன்கலந்திடு செயலாம். ... ...(௪௪)
பரவுகூர்விழிவிடத்திறுறுகடிதடப்படத்தான், மருவுநீன்மணிச்சு
டிகையாலரவெனவரலா, துரகநாட்டிறைமடந்தையர்களொடுபட
யொப்பீர், தெரிகிலேனுமைப்பாவர்நீரெனவுரைசெய்வார். ... (௪௫)
நாகநாட்டிறையிறையவன்புதல்வியர்நாங்க, ளேகமாகவே யிச்சிலைத்
தெழு வரு மெய்திச், சோக நீங்கிடப் பாதலப் புது மலர் தொழுக்
துப், பாகவான்மதிமுடியவற்கணிகுவோம்பரவி.... ... ...(௪௬)

கலிவிருத்தம்

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர், பத்தருக் கினியவர்பரமயோகி
யர், சித்தருக் கெளியவர் திருவிளையர், புத்திரர்க்கரியவரொன்றுபோ
ற்றினேர். ... ... (௪௭)

கலிநிலைத்துறை

அரிவை மீருமத் தருச்சனை யழகிய ததந்கே, குரவர்பாலுபதேசமு
நலமெனக் கூறப், பரவி நல் லுபதேச நீ ரருள் செனப் பகர்ந்தார்,
தெரிவை மார்களுக் கருளினை னவ லுப் தேசம். ... ...(௪௮)
அடிகளே யுமக் கடியவர்க் கடியனேம் பதிக்கு, விடைகொ டேகு
வோ மெனச் சொலிப் பதத்தின் மேல் வீழ்ந்தார், படவ ராவிறை பு
தல்விய ரொழுவரைப் பார்த்துத், தொடர்பதான தன் பிறவியின் வர
வெலாஞ் சொன்னான். ... ... (௪௯)
இந்நறை நாளிலென் சனவினி லிறையவ னெய்தி. யுற்ற வுங்களைக்கா
ண்பது முதலெல்லா முரைத்தான், கற்றை வார் குழன் மடந்தையீ ரவ்
வணங் கண்டேன், சுற்றமாயி னீருமக்குநங் கருத்தினைச்சொல்வேன்.
பாதலத்தி னீர் கொணர்ந்த விப் புது மலர் பலவும், பூத லத்திலே

கொணர்ந்து நல் லருச்சனை புரியி, னேத மற்றிடு முத்தியா மென வி
றை யிசைத்தார், றுதலிற் புது நாண்மலர் வேண்டியே றுய்த்தகா. (௫௧)
உங்க ளூட்டின் யாம் வருகுவோம் வருந் திற முணரீர், தங்கநாட்
டிய நிறத்தினி னெனச் சொலுன் றவத்தோ, னெங்க ளூட்டினீ வரு
சவ தரி தரி தென்றார், கொங்கை நாட்ட மென் றிரண்டினுங் கொலை
செயுங் கொடியார்.... ... ... (௫௨)
பிலம தாம் வழியுல கெலாங் கவி ழிருட் பிழம்பு, வில கொளு நதி
யாவது மாசுண விடநீ, ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவ
ர்க்கு, மலருமக் தவந்தெய்த் துமோ வருமையே யறியோம். ... (௫௩)
என்றுகூறினர் யாவையு நிறையவ னியற்கை, யன்றி வேறிலை யடி
யவர் நினை வெலா மளிப்பான், சென்று போது மென் றுரைத்தனன்
யோகியர் திலக, னன்று நீ ரெழுந் தருள்க வென் றவரு முன்னடந்தார்.
சிவ நடங்கொளாப் பிலவழி முனி புடை சென்று, தவமுதற் றனையொ
ருபுடை நிறுத்தியே தரைக், குவளை யுற்றிடத் தவ முனி வர விளை
யுரைத்தார், பவ மகற்றிடுன் றனையழைப் பென வவா பணித்தார். (௫௫)
வந்தமாதவ முனிவனைத் தவிசின் மேல் வைத்திட், டெந்த மாதவ
மிட ற்றினை னீர் வர வென்று, னந்த மாதவ னுரை செய்வா னுலக
மாமலைத்து, முந்து மல்லிகை யரும் பென முடித்திடு முதலே. (௫௬)
வையமுண்டவன் றனையுந் தாங்கிடு மணியே, யைய ருடலை விழி
யிறு லருந்து நல லமிர்தே, மெய்ய தாகவே வியாகரணங்களை விரித
தே, யுய்ய மாறனை யடைந்தனை னென வவ னுரைப்பான். ... (௫௭)
வந்த காரியம் யாதெனவுரை செய்வா மனைச் செவ், வந்து மாம
லர் வேண்டிய யிவ்விடை வந்தே, னந்தையா யருளென்றனன் னெழு
வருமிசைத்தார், தநதை யான்முனி பிறப்பமற்றவன் செயுந்தவமும்.
மா தவத்தனை நறு மலரப் புதலை மண்ணுடனே, கோ தகற்றியே
கொண்டு போதுக வெனக் கொடுத்திட்; டாதவற்றிணையான செம்மணி
ரு மளித்து; மேதினிக்கணையருச்சனை புரிகென விடுத்தான். (௫௯)
தன் கணங்களிற் சிலா தமையழைத்தவர் தமக்குப்; பின்ப செசன்றி
டு மெனச் சொலு னவருடன் பெயர்ந்து; மினகுலாவமு னடந்து நீள்
பில வழிமீண்டு; வன்றிலா முனியனை யெலாங் கோயின் முன் வைத்தான்.

கலிவிருத்தம்

வர முனி கொணர்ந்த செவ்வந்தி மாமுகை; தரணியுந் தரளியிற்றரு

4404 : VIII . D . 20(?)

தல்லேவண்டியோ; விரி கதிர்க்கரங்களையூன்றி மேற்றிசை; யிருணுறு பாதலத்திறங்கி யிட்டதே.... ... . (௬௧)

மூடிமூழ் நகை யிள முலை முளரி வாண்முகப்; புக ரயில் விழியி னார் புலவி நீங்கினார்; மகி தல மிசைந்து செவ்வீற்றி வந்ததெனர்; மகிலமு நிறைந்து செவ்வந்தி யானதே.... ... ...(௬௨)

மேனிற கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய; பானிறை யுடுக்கணம்பல வந் தோன்றின; மாநிலம் பாதல மலரைக் காட்டு மூன்; வானமுங் காட்டிய வாறு போலுமே.... ... ... (௬௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை யரவந் தங்க; விட்டமாமிறை வனிந்த புதன் மல ரொடுக்கும் போது; கொட்டியே பழுது பார்த்துக் குயிற்றெனக் கொடுத்த வெள்ளித்; தட்டமா மென்னக் கீழ்பாற் சந்திர னுதயஞ் செய்தான்.... ... ...(௬௪)

கலி நிலைத் துறை

கோத்த நித்தில மணியெனமதியுடன் குழுமிப்; பூத்த மீனெலாமன்றனை விடிந்தது பொழுது; வாய்த்த மா முனிக் குதவி யாய் மகபதி வகுத்த; வேற்ற மானதின் பதலை போற் கதிரவ னெழுந்தான். (௬௫)

அந்த வேளையி லொரு மொழி யுரை செய்வா னமல; னிந்த நற்புதன் முதலை யிவ்விடத்திலே [illegible]சைத்தா; லந்த நற்புத லொன்று நூறனந்தமாய் வளரும்; புத்தி யுற்ற நம் மடியர் கைத் தானமே போல.

கலி விருத்தம்

அம்மொழி கேட்ட பினதனை யாங்கவன்; மெய் மலை மேற்றிசை படைய வித்தினு; னம்முத லனந்தரா யரும்பி யெங்கணும்; கொய்மலர் விரிந்து தேன் கொப்பளித் ததே.... ... ... (௬௭)

சிவதடப்புனலினூற்றெளிந்த போது கொய்; தூவு கையிற் சங்கநீரொருங்கு வீசியே; தவ முனி யனு தின மிறைக்குச் சாத்தினான்; கவலையும் பாவமுங் கரந்து போயவே.... ... ...(௬௮)

பொறை நிறை தவ முனி புனைந்த தாரினு; லறு கணி முடிப் பிறையழகு பெற்றது; மறுவற வளர்ந்த செவ்வந்தி மாலையாற்; பிறையொளி விடுவது பேச வேண்டுமோ. ... ... (௬௯)

கலி நிலைத் துறை

சாரமெய்த்தவன் கதையினை யிடையிலே தடுத்துப்; பார முற்ற

தோர் கதையினை யுமக்கு நாம் பகர்வோஞ்; சூர வர்க்க னென் றியற்
பெயர் படைத்திடு சோழனுஞ்; சூரணிக் கொலா மன்னனே போன் முன்
லை தரித்தான்.... ... ...(௭௧)

ஏழு மாமழை வாரணத் தூச்சி மே லிருந்தோன்; வாழி குக் குடமு
யர்த் தொரு மயிலின் மிசை வருவோ; னூழி மாதவ னென வுயி ரனைத்
தையு மளித்திடுக; கோழி மீதி லிருந்தனன் பெரும் புகழ் குயிற்றி.

அந்த நாளி லோரி தினத்திலே மிருகயாத் தொழிற்கு; வந்துகான கத்
துலவி நற் றிரிசிரா மலையின்; மூன்றி லேகினன் பின் னருஞ் சாரமா
முனிவனை; கந்தமார் வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல. ... (௭௨)

ஏக ராத்திரம் வேட்டை கொண்டிவை மவ்விரவில்; ஈக் கன்னியமொ
ழுவரு மவ் விடை நடந்து; பாக நாரிய னருச்சனை புரிய முற்படிவோர்;
சோக நீக்கிடு சிவ தடங் குடைந்தனர் தொகையாய்.... ... (௭௩)

கலிவிருத்தம்

யுவதியர் கோதையி லொழுகு தேனினு; லவ ரவர் கயல் விழி யஞ்
சனத்தினுற்; குவி முலை யெழுதிய குங்கு மத்தினுற்; சிவதடமுழுவது
ஞ்சேறுபட்டதே.... ... ... (௭௪)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேட்டைமேல் விருப்பமாகிக் கான மிசையுலவும்வேந்தன்; கோட்
டு வார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ் [illegible] சயலை நோக்கி; நாட்டமாயி
ரங்கள் வேண்டு மெனச் சொலி நைந்தான் பின்னைக்; காட்டு மான்
கவர் வான் மின்னார் கலை யெலாங் கவர்ந்து போனான். ...... (௭௫)

ஆய மங்கையர்க ளீரொன் பானுயிர மன்று வைத்த; தூய மென் கலை
யைவாரி யொளித்த வச்சுதனே போலச்; சேயுமென் கலைக ளெல்லா
ஞ்சீருட னெடுத்து கொண்டு; மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
மறைந்து நின்றான்.... ... ...(௭௬)

கலிநிலைத்துறை

கன்னி மார்களு மூழ்கி வந்தேறினார் கரையிற்; பொன்னின் மேக
லை சொரிந் தன பதத்தின் மேற் புனலை; யன்ன மாதரைச் சிவதடப்பு
னலெலாமகலா; தின் னெவ்வாறுமென் றழைத்தடிபணிந்ததாமெனவே.

வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மாறு; ரித்தடக் கரையெய்
தியார் கவர்ந்தவ ரென்றார்; சத்தியம் மிவை கவர்ந்த பேர் தாம்விடத்
தழலுஞ்; சொத்தவிர்ந்தனமாவரோ வெனச்சொலியுளைந்தார். ... (௭௮)

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவி யிங் கெவனோ, வென்று கூறிநொந் திரங்கிடு மவர் களுக் கெதிரே, யொன்று போலிறை நடந்தனன் மடந் தையர்கூட்டி நின் றமாசுண மிறைத்தன விடங்களா நெருப்பை. (எக)

கடுவிறைத்திடு மனலெலாங் கருட மந்திரத்தாற், பொடிபடுத்தி நன் புனலிடைப் புகுத்தினன் போன்றான், வடவை யொப்பெனும் விடத் தினைக்கருட மந்திரத்தாற், றடை படுத்தினுமிவனவ னென வதிசயித் தார்.... ... ... (அய)

ஒதிமம்பொரு நடையினர் பயந்து நின் றுரைப்பா, ராதிமன்னனீ யெய்ய தன் வடிவினை யறிந்தோம், பேதைவஞ்சியர்க் கிடர் விளைத் திடுவரோ பெரியோர், நீதி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலை வகற்றுவ வுயிரினுக் கடிமையை யளிப்ப, வுலகினுக் கெலா முதவிய மகிழ்ச்சியை யுடைய, கலை யெனப்படு மறுபத்து நாலையுங் கடந் தோ, யிலகு மெய்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். ... ... (அஉ)

தாமமுன் னிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல, வாமமன்னனே யுலாசெயா தேகிடு மாரமேவான், றமமே வலிமன் வீரவேள் சூரவார்த் தி, நாம முடிது வல்லவோ வென்று பிணைடந்தார்.... ... (அங)

சூரவார்க்கது மொழிகு வான் மடந்தைமீர் சொன்ன, போமொழிக் குள துமக்கு நா னிழைத்தது பிழையோ, வேமொடுத்த ஸ்ரீ மொழுகுவரி லொருவனை யிசையுங், காரணத்தினுன் மறைந்து நான் வாரினேன் கலையை.... ... ... (அச)

அன்ன தாருமெமன் றவரவர் கலை யெலாமளித்துச், சொன்ன போதநற் குடன் பாடா தவர்களுஞ் சொல்வார், மன்ன நீ யெமைத் தந்தை தாய் கொடுத்திட வரையா, தின்னவா சகம் பகருவது பழுதென்றார்.

அரவ நாட்டவர் கடற்புவி யரசருக் காமோ, விருளை நேர் விடமமிர் துடன் சேருமோ வென்று, ரரசனே துவர் நூரசு நாட்டவர் மணியன் றே, பிரவி போல வெம் முடியின் மேலிருக்குமதென்றான்.

உங்களுட்டிறை யருளினு லுங்களை வரைதற், கெங்க ளுட்டியின் றும்முடன் வருகுவே னென்றான், செங்களுட்டிய மலரொத்த சீவணடி சேர்த்துத், தங்களுட்டினி லணுகினு ரரசனுந் தாமும்.... (அஎ)

சூதநித்தபூண் முலையினர் தாளையைத் தொழுது, பாதலத்து நின் பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப், பூதலத்திலே ரரசனி னங்கணைந்து

பூம்பொழிலின், மீதடுத்தனனெனச் சொலவிறைவனும் வியந்தான்.
ஆயிரம் பணு டவியிலுன் வருக வென்றருள, வாயிலாளருங்கொ
ண்ர்ந்தனர் மறு சூல மணியைக், கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னுறை
யிடங் குறுகித், தூய தாண மிசைப் பணிந்தன னெழுகுமேற் றுளும்ப.
அகில மன்னரும் வளவனை யணைத்து வந்தருளி, மகர நான்முகத்த
விசின் மேல மைமவுற வைத்துப், புகரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொ
ழி புகன்றன், சகல பாரமு மொரு வருத் தலை மிசைத் தரிப்போன்.
அனைய வாசக மவன் சொல வரவ நாட்டரசே, புனைபு நின்னெ
றில் காணவும் புகழவும் புகுந்தா, லுனது கண்கள் போயிலாயிரத் தி
ரட்டிக ளுளவோ, வினிய நாவு மப்படி யெனக் குளவோ யிலையே.
ஊர் பரிப்பவர் நாட்டினை யரிப் புவ ருலகின், சீர் பரிப் பவர் சி
றப்பு மைந்த மாய்ச சிறக்குந், தார் பரிப்பது நிக ரொரு மன்னிறுன்
சமைத்த, பார் பரித்து நின் றளிக்கு நின் றகைமை யார் புகல்வார்.
அன்பனே யெனு மொழிந் தனன் மொழிந்த வற் கனந்த, னின்ப
மாக வொன் றுரை செய்வா னெமது நா டெங்கு, மும்பு கார் விட
நிறைந்த தப் பொழுது நின் மொழியாற், றுன்ப நீங்கி யின் னமிர்த
மாயின தெனச் சொன்னான். ... ... (கங)
விடை கொடுத் தனன் வளவனும் பெயர்ந் தொரு வீதி, யிடை வ
குத்த தேர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான், படை மணிக் கல ம
மிர்தம் வெண் சாமரம் பனிதந், தொடை மலர்க் குலஞ் சந்தனம் வி
டுத்தனன் சேனையா. ... ... (கச)
இந்திரன் பெருஞ் செல்வமா மெனு மவை யெல்லா, மைந்து த
ன் புல ரூரவே மகிழ்ச்சியா லயின்றன், வந்து கங்குலுங் கழிந் தது
மற்றை நா ளனந்தன், முந்து பேரவைக் கெய்தி னனந்தனுமொ
ழிவான். ... ... (கரு)
அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கி யிங் கருகில், வந்த காரிய மெதுவெ
ன வுரை செய்வான் வளவன், மூந்து நல் வினை கொணர்ந் தது முனி
க்கு நீ தருஞ் செய், வந்தி நின் புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ணில்
இன்னு மொரு குடிமல்லவா விரண்டுள குளத்துச், செற்நெல்வெ
ற்றிலை யெனச் சொல்லுன் மொழிகுவான் சேடன், மன்னர்மன்னவெ
ம்மிடத் தினிற்செறிந்து நாள் வைகிப், பின்னமோ குணக் கலவ யெலா
ந் தருவோம் பெரிதும். ... ... (கஎ

ஈ திருக்க வென் னுயிர்க் குயிர்த் துணைவ னீ யென்றே, யோதி யி
ப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொரு நாள், பூ தலத்தி லுள் சேனை யெ
த் தனையுனிப் புணரு, மாத ரொத்தனை பெய ரென வுரை செய்வாய்
வளவன். ... ... (௧௮)

ஒங்கு நாற் கட லுடுத்த பா ருலக மென் னுலகந், தீங்கிலா தவை
நிறுத்தியெம் பகை யெலாந் தீர்த்துத், தாங்கவேண் டிய தெத்தனைய
த்தனை தானை. பூங்கைமா தருமிரு வொன் மனத்திலைப் போல்வார். (௧௯)

காடு நா டெலாஞ் செந் நெலும் பூகமுங் கரும்புங், கோடு முத்த
முங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கண், மேடை யெங்கணு மிரதிபோ
ன் மடந்தையர் விழேஞ்ச, மாடல் பாட லுண் டமரர் தேவாலய மனை
த்தும். ... ... (௨௰)

மந்தி ராசல மெனப் பல களிற்றினம் வயங்குஞ், சந்த முடவித்
தலை யிலே தடை படுந் தபனன், சுந்த ரானன மடந்தை தய ரணி
மணித் தொகையா, லந்த காரமு மில்லை யவர்க் கரியது மில்லையால்.

பன்னு சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு, மன்ன தானமே
முதலிய தானமு மகலா, மன்னரோமுதற் குடிகளும் பல்வுள மக
வான், பொன்னி லுடனப் பொன்னி நாடுள தொருபுடையின். (௨௰௨)

அங்க திற் கமலாலயம் வேத வாரணியங், கங்கை சுற்றிய வம்
பல மம்பர் மா காளம், புங்க நற் பதி புகலி வெண்காடரன் புக
லூர் மங்கலக்குடி கஞ்சனூர் சேய்ஞ லூர் வழுவூர். ... ...(௨௰௩)

வையை யென் றொரு நதி யதன் கரையிலே மதுரை, மையணி
க்கிய தல மிரா மீச்சுரம் வடக்கே, ஐயயன் வைகிய வதிகை தென்
கோவலூ ரருணை, தூய்ய தம்பையிற் காஞ்சி யென் றொரு தலந்
துலங்கும். ... ... (௨௰௪)

கச்சி மா நகர் தனக்கு நேர் வடக்கிலே காசி, பச்சி மத்திலுங்
குணக்கிலு மருங்கிலும் பலவுண், டச்சுதன் குகன் கோயிலு நதிக
ளு மனந்தங், குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி.... (௨௰௫)

பார்ப் பதங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண். டற்புதங் களும்
பல வுள வென்றிவை யறைந்தான். சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்து சிங்
காசனத் தவிசு, மெற் செறிந்த செம் மணி முத லானவு
மீந்தான். ... ... (௨௰௬)

மற்று மொன்றவற் குரை செய்வான் மன்னவா வுன்னைப், பெற்ற

தந்தையேயும் பிறவியிற் பெறும் பயன் பெற்றான், கொற்றவே
ந்தர்கள் பலருளரொனினுமிக்குணத்தைக், கற்றவேந்தனீயன்றிவே
றொருவரைக் காணேன். ... ... (௱௭)
கூறுகின்ற நின் மொழியிறு லுடலெலாங் குளிர்ந்த, வீறுகொ
ண்ட நின் னெழிலிரு லெமது கூர் விழிகள், பேறுகொண்ட நீ
வருதலா லுல கெலாம் பெறுங் கை, மாறு கண்டிலேன் மருகனீ
யாகுதல்வழக்கால்..... ... ... (௱௮)
இருவருண்டு தோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய், இரு
வொருத்திபே போதுமோ மார் பகஞ் செறிய, விரிவு மிக்க தனி
ரேவிலுமொரு திரு வேண்டும், பொருவிலென் மகள் காந்திமா
மதியையும் புணர்வாய், ...(௱௯)
மன்னர் மன்னனே யெனச் சொலுவன் வளவனுண் மகிழ்வுற்,
றென்ன நீ பணித்திடினும் யானிசைவ தே யென்றான், புன்னகா
நியன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள், பொன்னி ருடெனத்
தமது நாடனைத்தையும் புனைய. ... ... (௱௰)
சேடர் சேனுயர் வாயிலை நெருக்கினர் தோரா, லாடரங் கெலா
நிதமனிய மணிகளா லமைத்தார், மாட மாளிகை தொறு மணிக்கு
ட நிரை வைத்தார், கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொ
டியால். ... ... (௱௰௧)
இம சலங்களைத் தெளித்து மான் மதப்புன விறைத்திட், டம
ரர் கற்பக வனமெனக் காவன மமைத்துத், தமனியத் தனி மண்
டபங் கோயிலுட் சமைத்துக், கமல நாயகி யுறை யுளா மெனு
ம்படி கண்டார். ... ..., ... ,.. ... ...(௱௰௨)
அந்த மண்டபந் தன்னிலோ ராதன மமைத்தார், வந்து சூர
வாதித்தனு மிருந்தனன்மதியு, மிந்து மாமதியென வொருபுடை
யமர்ந் திருந்தா, டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற்றனன்றுறை.
ஓம வேள்வி முன் வளர்த்தனன் வலம்புரி யொலிக்கக், காமவனு
டனிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து, மா மனங் கவர்க் களித்தனன்
றரணியு மணியுந், தாம வாரமுஞ் சேடியர்பலரு மாதனமும்.(௱௰௪)
பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து, மணி குலா
முடியனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற், றணிவிலா மயற் காந்தியு
ம் வளவனுந் தழுவி, யணி கொளின் பவாரிதியிலே மூழ்கினரமுந்தி·

தண்டு மாலையு மயங்கிடக் கருங் குழல சரிய, வேர்வு முத்த மென்
கொங்கை மேகலை யிழந்திடக், கூர வேல்விழி சிவந்திட விளைந்
திடக் குழைந்திட, வார முழுமை நாணிலா தூழ் தனை மணமாரிய.(௱௰௬)
கலிவிருத்தம்
முற்றிழை யகன்றனை கழன்ற முத்தணி, சிற்றிடை யவ ளொடிந்
தெழுந்து சூழ்ந்தனை; பொற்றொடி யெனு முழை பிடிக்கப் போர் ம
தன், மற்றொரு வலை கொடு வளைத்தல் போலுமே. ... (௱௰௭)
பரிபர மொருதரத் திலப் பல கலை, யொருதரம் பனிம் பற
வரி யாகிய, சுரத விற்சையி லவன் றெளிந் துருகி னர், வனமயி
லைய படர்ந் திடும் வல்லி போலவே. ... ... (௱௰௮)
கலித்துறை
அன்னமேயெழுபிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலேன், னென்னவேபுக
ழ்ந்துரைத்தனனெழுபிறப்பிகந்த, பின்ன ராயினுமெனை நீங்கன்று
ளடியினிக்குங், கன்னியாருடன்புணருவீரெனச்சொலிச் சிறுநகைநாண்
கொடி தன் மலர்த் திருமுகங் கருகிருள் வருந்தி, ஆடவரவ ரோட
லை யணர்த்தி தூணைாந்து, கூடுமைரவ ரிருவருங் கலவியிற் களித்துத்
தேடுவார் தமை யறிகிலா ரிராப் பகல் சிறிதும். ..., ... (௱௨௰)
உருகி யிப்படி முயங்குநா ளினி லவ ருவரைப் பான், முருகலர்த்தி
ரு மடந்தையே யுனாது பூண் முலையா, யிரு மருப்பி லொலாதிற் தறு
பதஞ்சுறையிழந்து, மருளிசைக்கொ டிதவழ்ந்த துவராற் கிரைவண்டு.
இந்த வண்டொரு கால முன் போல முன்னிருந்து, நற்றனந் தனி
லணையுமோ வுரை யென நயின்று, ளற்க வாச கம் பரி வுணர்த்திய
தெண வயர்த்தா, டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்த்திட லித்து.
மக ளுரைத்த சொல் லிட்டிருன் மயங்கிய மன்ன, னிகலி லுன
யா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று, னிகரிலா தலகளிப் பவனல்
லதே நிருபன், பகரில் யானு மங் கவனுடன் செலவது பரிவால்.
போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்து நின் புவிக்கு, நாக வல்லி
யுஞ்செந்நெறு நந்துகு வோ நாளை, யெகுகென் றுநன்மலையி னைப்பு
குந்தனை னிப்பான், மோக வல்லி குராதவற் கிருளிலே மொழிவார்.
அரிய லிங்கமொன்றெர்சைபாலிருச்சுமங்கதனைப், பரவி பின்பு
பாலையுமுடி யின்மேற்பரித்தான், புரவலன்றனையிரந்து கொண்டுன்
பதிபுகுந்தாற், பெரியவின்பமுஞ் சித்தியுமுத்தியும்பெறலாம்.(௱௨௫)
என்றுகூறி முண் மற்றை நாள் வளவ னாசிசெழுந்து, சென்றுசே

டழுவக சோதிறு ஒருரு பெருஞ் சிறப்பை, யன்று செந்நெறும் வல்லியுடய கழுவக களித்தாக, முன்ற பொன்ன வே மணிகளு நிதிகளுங் கொடுத்தான். ... ... (௱௨௬)

அவ்வை பேய் ஏறை பளிப்பேச்சை னக சௌவைக்கு நீதால்; மன்னை மெல்லியனைக் கரியனை வேல்விப்பா ருடையு வை, பெட வண்ணிறு வெளி தழிவிங்கமாயி மேறுத் வெப்புயைச, பண்ணைவ் மேகரு பெ பெரூரை நாதற் அனவைக் தறை பாசானான். ... ... (௱௨௭)

ஏங்கினை தப்பாரு நறமுறைக் புயபிக்கி விப்ப, முயக நெருங்குநாள், நந்த நிப மறை வயுவொ தரு, சப் கயுநாய பெமவிநது, தவ மனையிட சாதை பக்கந் நவிற்றாயி கண்பிஸ் வயிமறைவ் காக கண்டான். (௱௨௮)

மவ்ள நவா முடிபவை றுக நா செய்வா விலை பேய, வை வயி நேவீனாப் போல் தீர மருகைமணிக, வின்பு பேலே பொருள் நிரவை பசுமுக நா யிருபொடம, புன்பு வேண்டிய நாவன் தேவ கருளை னப் பொயாநதான். ... ... (௱௨௯)

புற்ற நாவர சமயடி மணி பூந நெருவ் பலாத்து, மற்றை நா வெள் ளூந தருச சவை மயோயிலே வ தா, னத்ற பாவிரு கூடுநா யிருந நன வைப, வற்ற பாதியை பருகயுக கருளி பொயான் றுவப்பார்.

அரிதா பேய் விப்பாறை மகிதலத் தவனீ, மக பொருநதீ யிநருறு வேற முறை பல னை, நடக ப டைகலாமரும் பொரு படைகலாந்சேரும், பல படைகலாமிவ ளுட ன்புவிமைநீராநதால.

வாழு நாளில் த ப பரித் தவரையும் வருநதி; நாழு நாளில் சரணை பெண் வலாயே சாரு; மேமைப் போல முமேல வளு நாளி நட க்கட தி தெப தது; விழு நாளிறும் காப்பதே சட னைவிநதான்

கூ ர வாரு பொலிருளித்து யிருடன் விடை கொடுத்தான்; சூர வாதவ னனநதவை யணிந்த வ னெருக்கு; டா ரக்கி மேலயனைந்தரன் கந்தை யிற்ப நது; வாவைந்துரிய ரநவன் பெருமலை வணங்கி. (௱௩)

மாசகறரி பகொழிமா நகா நகரா மலா, யிச்சைக் கணகால யத நணிய பறு விருப்பி; நாச மலற பாரு விழா நவங்களா நடத்தப; பூசனைக்கு வேண்டிய நிசி வாழுகவி றுவ புரிந்து. ... ... (௱௩௪)

கல்வி ருக்கம்

செந் நெறுடன் வெறியை ப சிந்து கொடி பெலலா; மெமறி வழு மாக வ வ வெங்களும்விளக்கேற்றீ, மன்ன ஐ வநத ஞாயிறு வளர்த்து யுறு நாயிர்; பன்னக நல்தூ பய பத்தியின் யிருநதாள. ... (௱௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

அன்னை விருதா ளருச்சனையைத் தினமுஞ் சொரூப னாயகியாம்;
பன்னி யடியி லயிலிருவ தல்லாற் புனலும் பருகியிடா; ரன்னைஞானி
டனி தவருளு நடத்தி வரு மந் நாள களில்; வண்ண வயிற்று மேலுயி
மிளங் கருப்பம் பிறை போல வளர்ந் ததுவே. ... ... (௱௩௬)
கருப்ப முதிர்ந்து தவருந்தே காலா னடந்த கயிலைபொருய; பொ
ருப்பின் கொடுங் கிரி னடி தொழுவா ளொருநா ளடைந்த போர்ப்ப
டுத்து; நெருப்பின் குழுவி யெழும் பரலா லிலை, கா லயாந்து நெடி
துயிர்த்தாள; விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்ன் னை டைந்த, பா ரங் ர நா
ள விசதியமே. ... ... (௱௩௭)
அன்னார் கவிக்கப் படி களிக்க நடந்தாளஞ்சா ரடியாளவு, பின் வா
யர்ந்து நூச் சொந்து விழுந்தா ளமேகா வென் வினைடயினை; மனை
பிவிந்த சிவிகையினு மேருடிரும்பி மனைபுகுந்தா; ளின்னறு ம ஐ
யினைநு ஞ்ய லாலயும் மண புனலு மென்றுமே. ... ... (௱௩௮)
பேரவிரதமவர் பிடித்து தனையு மந்த பொரியுற்றாள்; சாரமு
ளிவன வனமவே தாராகிரகஞ் சமைந்தாக; ளிரவளுமுன் மெங்
ளப மிறைந்தார் சொரிந்தா ரிமசலநல; லாரவடங்க ளணிந்தாக தி
படுத்தார் கழுந்தா விதமே. ... ... (௱௩௯)
ஏயாந்து மடமதை வருந்துதல் கண் டடியாக ளிவரு கடனு
ஞ்; சயப புவடிவா யவளெறிமேயிருந்தானந்த சுந்தரனை; வயந்தமெ
ன்மே சர்பரப் பூ மலைசு சொரிந்தா னவர்சள; வியந்து பணிந்
து வலம்புரிந்து மீண்டாண் மனைக்கு மேனமொழியே. ...(௱௪௰)
சூர்வருகதன விசயிக்கச் சூலிக்கிரங் தன் நூலிதனக்; காரபதிலும்
கோபுரமு மணியாலயமு மமைப்பித்தும்; தேருஞ் சிறப்புந் திருநா
ளு மகபூசனையுஞ் செய்வித்தானை; வீர விரத மும்மபோல நடத்தி வந்
தா னைமென் கொடியே. ... ...(௱௪௧)
ஈன்றுள குழவி தனையுனந்தன் சூரவன் னிலுமென் மடங்காய்ச
சான்றோரை மயிறு லற நெறியாற் சிவநூற்றெளிவாற் றகைமற்றுன்
றுமன்றும் பெயரானமுடிவாக நாற்பத தாமு முடிமனனா; மூன்றுகு
சோ பக முடிதது மகவா னுலகம் புக்கனமே. ... ... (௱௪௨)

சூரவாதித்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

௩௨-சருக்கம் [கூ௫] திருவிருத்தம். (௲௩௯௱௯ ...)

உறையூரழிந்தசருக்கம்

கலிவிருத்தம்

ஐம்பதாந் தலைமுறை யதனிலே யொரு; வன்பராந்தகனெனு மன்னன்மேவினான்; தென்குலாமலிமுடி மன்னர்மேனியிற்; பன்புலாவிணைமலர்பொழியும்வேலினான். ... ... (௧)

அவன்றிருப்புயத்தினைக் கமைந்த மாமின்றிருப்; புவனமாதேவியோடுங் போற்றினான்; எவலிலையிருக்கமுனிடப்புமாமுனி; சிவனருட்பணிவிடைசெய்யலுற்றனன். .... (௨)

பராந்தகற் கவனல ரொடுக்கும் போதரிஞ்; பராந்தகற் கனிமலர் பறிக்கவந்தொரு; பிராந்தகன் மலரொலாமெடுத்துப் பெட்டகத்தொண்; டராந்திகழ் சேவிறைக்கணியநல்கினான். ... . (௩)

அம்மலரமன்றனுக் களிசெயித்தனன்; செம்மறன்முடிக்கணிசெம்பெண்ணாடமலே; யிம்மலர்தினந்தருசென்றுகாத்திடினை; மேட்டமலர் வணிக்குனும்விடைகொண்டேகினான்.. (௪)

மாலையிற்றபின்றனன் வனத்திலவந்திளங்; காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயினான்; றலைவதற்றனுக்களை யளிக்குமாமுனி சோலையிற் புகுந்தலாத்தொகையைத்தேடினான். .... (௫)

இங்கிவைகண்டிலேனெம்மையாள்பவர், சங்கரன்முடிமிசைச்சாத்தினார்களோ, வங்கதையறிவதற்காகவவ்விடைக், கொங்கவிழ் சிலமலர் கொண்டுபோயினான்.... ... ... (௬)

தானணிந்திடுமலரலறிச்சங்கரன்; மேனியிற்கண்டிலனருதுவிட்டினான்; கானகபதுமலர்களையக்காவலன்; றேனகப்புனைந்துதன்றேவிக்கீந்தனன்.... ... ... (௭)

அவ்வலர்பரிந்தவனளிக்கும்போதினின், மௌவலுந்திறைபிடுமுறு வண்மாதரா; ளியவலர்சிவன்றனக்கினிமையாதலாற்; சைவவேதியிற் றரிக்கவஞ்சினாள். ... ... (௮)

காவலர்காவலும்புகழக்கைதவப்; பூவலர்வாணிபனுதவும்போதினில்யா வரியவனமர்மெலியிருந்தான்; மாவனத்திலம்முனிமறைந்துநின்றனன்.

பத்திர னாமெனைப் படைத்த போதினைக், குத்திர வாணியன் கொய்பு டெல்லையிற், கைத் தலம் பிடித்தவன் கழுத்திலே தனை, யுத்தரியத்தினைச் சுருக்கியுந்தினான்.... ... ... (௰)

முன்பிடித் திர்த்திடு முனியைத் தள்ளியே, வன்புலைக் கயவனும் வலிதினொ யிழிஞன், பின்பிடித் தன னிவன் பின்னு முன்னுமாய், வன்புலைக்காவலன் மனையி னண்ணினான். ... ... (௰௧)

ஆயிரம் திரமுறை யரச வென்றனன், வாயிலைப் புராப்பவர் வாரரென்றனர், தூய வேர ரந்தண னெறியிற் சேர்ந்திடே, கோயிலுண் முனிவனைக் கொண்டுபோயினான். ... ... (௰௨)

கலிநிலைத்துறை

மன்னர் மன்னனு மெதிர் கொடுமுனிவனை வணங்கிப், பொன்னுலாவு நல்லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா, னென்னபுண்ணியஞ் செய்தனனீவ ரவென்று, னன்னைபோ லுவரவெயர்க்குநீட்புகலிடமன்றே.

கலிவிருத்தம்

பாதலத்தினும்புதல்கொணர்ந்துபல்பகல், பூதலத்தினிற்புனல்பொழிந்து பொங்கரிற், கோதறவளர்த்தலர்கொய்துதார் செய்து, நாதனுக் கணிகுவே னுனு நாளுமே. ... ... (௰௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந், தப்புதலரிதுமற்றெவருஞ்சார்கிலார், மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினு, னிப்புலையனைத்தடிந் திடுகவென்றனன். ... ... (௰௫)

ஆடரவணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங், கூடையை யரசவா பறித்துக் கோடலு, மேடவிழ் தொடையெதிர் பத்தரொன்பவ, கோடிவெங்கரியிழிசை மழுவை யோச்சினார். ... ... (௰௬)

விழ்ந்தது கடகரி கரிற்றுவே நதனுஞ், சூழ்ந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென்றேனையும், போழ்ந்திடுகெனச்சொலிப்பனையுமாமுடி, தாழ்ந்தன்னது பெருந்தருமமானதே. ... ... (௰௭)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு, முழு மதிமுகத்திருளெடுத்து மோந்தனள், செழுமலர்தொடுப்பவர் கண்டுசென்றவள், நுழலினைப் பிடித்துமென் குழலைக்கொய்தனர். ... ...(௰௮)

மங்கைதன்கணவனுமரசன்வந்திவள், ங்கைமுன்பற்றியதலையாதலாற், செங்கையைத்தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென, வெங்கணுமிவன்புகழிசைக்கவில்லையோ. ... ... (௰௯)

டழுச்சிமை மலக்குவை புலவுநாறிய, வழுக்குடலீரல்சீவழியுஞ்செ

(௰ரூ)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR

ய்யக, ழுழுக்குடலுதிர நீர்மூளையின்பொதி, யழுக்குட லதைப்பொ
ருளாகவென்னுமோ............ ... ... (உய)

ஊருநரிக்கணை ங்களுக்குதவுமொண்பொ ருள், கழுகினுக் குணவுக
ட்டியகளஞ்சியந், தழலினுக்கிந்தனமா னசட்டக, மெழிலுறப்புனையி
னுயிருப்பதல்லவே. ... ... (உக)

நரம்புடனெலும்ப தோ னட்டபுன்குடில், வரம்பறுபிணியலா
லெறிந்தவா ன் கல்ந், திர ங்குதனோ யிடர்புதைத்தசிற்றறைக், குர
ம்பையையன்றறிந்திலை கொற்றவேந்தனே. ... ... (உஉ)

கலித்துறை

கடிகொள்நீலநுண்மணியெனக்கரும்புழுக்கலந்து,பொடிகொணித்
திலமாலைபோற்றவளவிர்பொருந்தி,வடிகொண்மாவெனவளைக்குந்
தோளவருந்திநிழயிர்க்கோ,முடிகொள்கங்கையான்விரும்பியமலரைநீமு
[டிப்பாய்.

கொச்சகக்கலிப்பா

எப்பகவுமன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ்வா றிருந்தாற், பெட்புறுவர் பே
தைகழுதற்பேரின்பெண்ணீருக,வுட்புறப்பா லைத்தானுகிர்ப்பருந்
தும்வாயசமுழு,முட்கழுகு ங்கல்ய ாணம்பண்ணுமு யன்றிடுமே.(உச)

பௌவ நிகர்கா லன்பறித்துயிர்கொ ண்டேகின, லிவ்வுடலமிந்த
னப்பூ மெத்தையின் மேலைப்பியெரி, கௌவும்பொழுது சுடுநா றி
க்காட்டுமன்றிச்,செவ்வு நிமாலைமண ங்காட்டுமோ தேர்வேந்தே,

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சண்பகத்தயிலைநீவிமைசலந்தழைபவாட்டி,யொண்புகைகொடுத்
துநாவிமெழுகித்தா துறுத்துமோதி,வெண்புகைநிறத்துமாய்ந்துவெ
ண்டலையானபோது,நண்புகைவிடாமலிந்தநறுமலரணிகுவாயோ.

வேறு.

பின்போ லழியும் வயிற்றுமை வடிவா யழிபு மெய் புருவாய், முன்
போலழியும் பிறந்தழிபு மடவாருடனே முயங்கியதன், பின்போயழி
யு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து பெயர்ந்தழியும், பொன்போல்
வளர்த் தமிவ்வுடல நிலையாதழிந்துபோய் விடுமே. ... ... (உஎ)

கலிவிருத்தம்

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச்செய்தபேர், சவம்படுபொழு
தவர்தசையைநாடியே, புவந்தவந்தருந்தியகழுகுமோரியுந், கவர்ந்த
துகசந்தருவருந்துக்காலுமே. ... ... (உஅ)

சிவன்றிரவியஞ் சிறிதுகொண்டவர்,தவவிதம்படுமெழுந்ர குதண

ணுவா, ரவலம்வெங் குழிகளிற்கிருமியாகுவார், குவலயந்தனிலொருங்கா
டி சன்மமே. ... ... (௨௯)

மெய்க்கடுங்கூற்றுவன்படையில்வெம்புவார், சக்கிலையலாகுவா
ரழிவிற்றீகுவார், துக்கமும்பிணியுமாய்ச்சுழல்வர்குகரந், குக்குடமாகு
வர் கோடிசன்மமே, ... (௩௰)

மாணியற்றிலம்பதிமகமையென்பதற், காணியற்றனமணிதானமெய்ம்மை
யாது, பேணலுறகோயிலுள்விருத்தபண்டமு, மாணுயர்கொடியிருக்கைப்
ர்குசெய்தலும். ... ... (௩௧)

தண்டிமுன்கொடுத்திடுதாருமாரமு, முண்டகமுமுடித்தநறுமற்றுமு
ள்ளவு; மெண்டருகோயிலின்புறம்பிலெய்திடி, வண்டணிதொடையடுத்
துங்கொளார்நன்மாட்சியோர். ... ... (௩௨)

அல்லலையுடையவரழுதகண்ணினீர், செல்வமன்னவர்கெடத்தேய்க்
கும்வாளெனச், சொல்லியமொழிசெவித்துளைக்குளேபுக, வில்லையோ
வுடற்பயனிழந்தமன்னனே. ... ... (௩௩)

வாலியம்பெருநிலக்கிழமையாண்பொருண், மேலதிலாமையி
லொன்றுமேவிலுஞ், சீலமுங்குடிமையுஞ்சிதையுமாலிவை, நாலுமுள்
ளவர்செயனவிலவேண்டுமோ. ... ... (௩௪)

விழிதெரிந்திருக்கவுங்குருடுமேவுவர், மொழிதெரிந்திருக்கவுமூங்
காகுவர், பொழிமதுவன்றியுமயக்கம்பூணுவ, ரழிதருகாலமாமரசர்
வண்ணமே. ... ... (௩௫)

திண்புகழ்படைப்பதும்பகையைத்தேய்ப்பது, மண்புரத்தளிப்பது
மன்னர்பேரணி, வெண்கலைமுதல்கவரிவீசுதல், புண்கணும்படைத்தி
டும்புனலுமாடுமே. ... ... (௩௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தணரருளைச்சாரா ரரும்பயமறக்குஞ்சேதா, மந்திரமறப்பர்
நூலோராநலான்மகமுண்டாகா, விந்திரன்முதலாவுள்ளவிமையவரவி
பூண்கொள்ளார், கந்தரஞ்சிறிதுநல்காகாவலன்கொடுமையாலே. (௩௭)

இன்புடையறங்கணல்லோரிளையவர்க்குவராகத், தன்பெருங்கி
ளைகள்சுற்ற மந்திரத்தலைவராக, மன்பதை தனிகளாக தந்தனைகண்
மணிவீழாக, வன்பொலாம்வடிவமாகவரசுமேல்வளருமன்றே.

கலிநிலைத்துறை

தெருண்டசிந்தனைமன்னவனீதிநூற்றிசையி, னுருண்டதேரினென்ன
னுழைவிழிகளுண்டிலகின், மருண்டமன்னனும்விழியொளிமறைந்திடி.

ன்மற்றை, யிரண்டுகண்ணினும்பயனிலையாகுமேயென்றான். (௩௯)

கற்புமங்கையர்நிறையெனும்வரம்பினைக்கடந்தால், வெற்புநுங்கிட
வானகம்புவியின்மேல்விழுந்தா, லற்புமன்னவன்செய்யகோல்வளைந்
திடுமாறு, லுற்பலஞ்செறிமாலையாய்விலக்குவாருண்டோ...... (௪௰)

வேலியானதுபயிரினைநுகர்ந்திட விளைந்தாற், காலனுருலகுயிரொ
லாங்கவர்ந்திடக்கனன்று, மாலமன்னையர்புதல்வருக் கருத்துவராறுல்,
வேலைவேலையைக்கடக்கிலார்விலக்குவார்வேந்தே. (௪௧)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிலையின்பிளவுநிலப்பிளவுமணலின்பிளவுஞ்சிறந்தபுனற், றலையி
ன்பிளவுமெனநான்குவகையாம்வெகுளிதனையுடையோர்; தொலைவி
றுகம்புல்விலங்குநராராய்ப்பிறந்துதுயருழப்பார்; மலையுந்தகரதிற
லுடனேமலையுங்களிற்றுமன்னவனே. (௪௨)

கலிநிலைத்துறை

சொல்லுகின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றெழுது; நல்ல வாசகம்
போலவேநகைமொழிநவிற்றி; யல்லில்வேறலர்பறித்தவன் றனையெதி
ராக்கி; யில்லையோவலர்பறித்தியோகூறுவாயென்றான். (௪௩)

பூவளிப்பவனுமாசெய்வானிவர்மொழிபொய்யே; காலையென்னி
ருவிழியினூற்கணவிலுங்காணேன்; யாவரிப்படிசெய்துபோனாரோ
வென்று; நாவழற்சுடமொழிந்தனனரசனுநவில்வான். (௪௪)

அழிவுகாலமதாகையாலலரொடுப்பவனைப்; பொழிலிலேபுகாதகற்று
வோம்போமெனப்புகன்றான்; வழுவிலாமுனிமன்னரோதக்கனார்மகட்
போற்; புழுதியாடுமுப்பமகமுமென்றுரைசெய்துபோனான். (௪௫)

செற்றமாகவேயிப்படிமொழிகளுஞ்சினந்திட்; டிற்றமன்னவன்வன
த்திலேயொருமலரின்றி; நித்தநித்தநீகொண்டுவாவென்றனனிருபன்;
கொற்றவேந்தனைப்பணிந்துவாணிபன்விடைகொண்டான். (௪௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முடித்திடுமரசர்க்கோர்நாண்முடியாதபழிபுண்டாக, வெடித்தபோ
தெல்லாமென்றாட்வெடியாதபோதிற்கொய்தா; னெடுத்தசெவ்வந்
திப்போதினெதிர்படுநிழலாமென்னக்; கடித்திகழ்விசும்பிற்றாராகண
ங்களுமறைந்தவன்றே. (௪௭)

குரவனுமுனிக்குநாமுன்கொடுத்தசெவ்வந்திநாட்போ, திரசனுற்கவர
ட்பட்டதெனநினைந்தரவவேந்தன்; வரவிடுகனகச்செந்தாமரைப்பூவு
முலைப்போலே, யிரவினையகற்றிக்கீழ்பாலிரவியுமுதயஞ்செய்தான்.

கலிநிலைத்துறை

வண்டுறைதழுவெடுத்தசெவ்வந்திநாண்மலரைக், கொண்டொருமுனி
காணமேவவணிகனுங்கொடுத்தான், கண்டுகொண்டுநேர்ந்திறைவர்சந்நிதி
யிலேகலுழ்ந்தான், பண்டுமாரனையெரித்தவனவனுடன் பகர்வார். (௪௯)

அஞ்சலஞ்சனீமுனிவனேயவனைநாமழிப்போ, நஞ்சமன்னவன்ற
னதுறையூரின்மேல்நண்ணணி, மஞ்சுலாவியமாளிகைமறுகொடுமருவி, யி
ஞ்சிசூழுமிந்நகரொழுதினத்திலேயிறக்கும். (௫௰)

அரனருச்சனைபுரிகுவோரடியரைப்பணிவோர், குரவர்சொற்படி
யொழுகுவோரிரந்ததுகொடுப்போர், நரைமுதிர்ச்சியோரருமறைச்சி
வாகமநவில்வோர், திருவுடைப்பணிபுரிகுவோரருமகஞ்செய்வோர்.
ஞான்றுகற்பினோர்யாவருங்கேளுமின்சொல்கே, லின்றுதொட்டெ
ழுதினத்திலிப்பதியிறந்தேகு, மன்றிலுற்றவராணையாற்சொரியுமண்
மாரி, யன்றுடுக்கழிவாகியவேந்தனுமழிவான். (௫௨)

சுற்றமோடவன்றனையுங்கயவருந்தொலைவா, ரிற்றைநாளிதுசிவனு
பதேசமென்றிவர்க்குஞ், சொற்றுவாவெனவுரைசெய்தார்முனிவனுந்
தொழுது, மற்றைநாளுறையூரிலேயுரைத்தனன்மறுகில். (௫௩)

தூயரானவரக்கணமேசெலத்துணிந்தார், தீயரானவரசங்கதியாழு
யிற்செறிந்தார், தாயராமெனவருள்செயுஞ்சிராமலைத்தலைவர், வாயு
வோடெழுமுகிலையும்வரவழைத்துரைப்பார். (௫௪)

சந்தநான்மறைமுனிவனையிகழ்ந்தவன்றருஞ்செவ்; வந்திநாண்மல
ர்த்தொடையலும்பனேற்றிடுமன்னன், பந்தமாகியகிளைகளோடழிந்
திடப்பதியும், விந்நமாமெனமறைத்திடுமெனச்சொலிவிடுத்தார். ( )

தாழுமந்நகர்க்கெதிர்முகமாகிமுற்றலத்துக், கேடமாகவேபுறங்கொ
டுத்திருந் தனரிப்பான், மாமுகிற்கணமிடித்ததிர்ந்தெழுந்துமண்ம
ழையைத், தீமுகங்களாலிறைத்தனபுன்லையுஞ்சிதறி. (௫௬)

சண்டமாருதஞ்சுழன்றுறையூரொலாஞ்சலியா, வெண்டிசாமுகந்தி
ரிந்திடவொன்றிலொன்றெடுத்துக், கொண்டுகீழ்விழவெறிந்தனபல
பலகுவையாய், மண்டிரண்டனமலைபெறுங்குழிவிகண்மாணு. (௫௭)

கூற்றமன்னவன்றீவினைவிளைத்திடுங்கோழி, கீற்றடைந்துபல்குழிக
ளாயுயர்ந்ததுகிழக்கிற், காற்றுவந்துதன்கரங்களாற்கீழ்நிலங்களைய,
வேற்றுமண்களைச்சொரிந்தனபோன்றனமேகம். (௫௮)

மாடமாளிகைமறைந்தனமறைந்தனமணித்தே, ராடரங்கெலாம்
புதைந்தனபுதைந்தனவகங்கள், கூடகோபுரங்கரந்தனகரந்தனகுளங்

ன, மேடுபட்டன்காவுடலுவணவீழ்ந். (௫௯)

அர்கடமாமுனியுரைத் தகைதப்சங்கதியாடி, யிந்தவாருயிரிழந்தன
பெனக்கனைந்திடுவார், தந்தைதாடருக்கிரங்குவார்கலுழுவார்தளர்வா
ர்,மைந்தரானவர்க்குருகுவாராயினர்மாக்கள். (௬௰)

மனைழுதனக்கிடுகுடையெனக்குழவிபாசமறைப்பார், தழைசெவி
ப்புகர்முக மதமருப்பிணைத்தநசி, பழையபரப்பியவாயிடைச் சிலர்
சிலர்புகுவா, ரழலின்றதிடிப்புயலினச்சுகஞ்சுவாராளுர். (௬௧)

ஒருவருக்கிடையொருவர்வந்தொளித்தொளித்தொதுங்கிப், பரிவ
ருத்தனைபணிடுமவனோடையிலவார், வெருவியக்கணநிலவரைசெ
யசசிலர்வினாவார்,புரமெரித்திடுபொழுதினிலவுணாப்போன்றர்.(

பாவிமன்னவன்றன்னகர்படுதுயரபார்த்து; தேவிதனொடன்ப
ரியின்மேற்குடதிசைச்சென்றன், மேவுமவ்விடந் தன்னினுமண் ம
ழைவிழுந்த, வாவிகொண்டவன்வடதிசைககாவிரியடைந்தான.(௬௩)

சென்னியவ்விடைத்திருப்பவு மவன்பெருந்தேவி, தன்னதாகியகரு
ப்பமெய்ப்பமுதிர்ந்திடுந்தளாவா ந்,பொன்னியாற்றிடைவிழுந்தனள்புலை
யரிற்புலைய,னென்னுடன்னவன்திரும்பிவந்தவளையுமெடாமல்.(௬௪)

உயிர் பிழைத்திட லேகுவிற் றேனுமுன்னாமென், செயிரிழைத்
தசொற்படியவன்வினைவுடன்சென்று, ளயிர் கொழித்திடு காவிரிக்
கரைபகுமளவிற்,றுயர்புடைத்தநெந்தவறெறும் பிழ்ந்ததுதுரகம்.

மாவுமனனுமறைந்திடப்பொழிதமணமாரி, காவின்றகண்
மலொலாம்பறித்துமுன்கவர்நத, பாவியென்றிவன்விருப்பமானது
கெடும்படிக்குப்புவிமுன்மறைத்திடுவதுபோன்றனபுயல்கள்.(௬௬

பிறமுடித்தவர்முனிவிருயிர்மழைபெய்த. தறையிலித்தனையா
யிரத்தலமெனவறியு,முறைகரிட்டனபோன்றிருந்தனவுறையூரிற்; கு
றையறத்திசைதிசைசெலாநிறைந்தமட்குடைகள். (௬௭)

எண்ணுறுமட்பெருமழைபொழிந்திடுங்கடவுண்; மண்ணிருண்ம
ழைபொழிந்திடுமுகிலினைமாற்றிப்; புண்ணியருசெயாவளவனூரழித்
ததுபோனதும்;விண்ணின்மேல்குமென்றுனாத்தனன்மறைந்தனமேகம்.

கலிவிருத்தம்

வன்னிவண்ணர்மலர்முடித்திடுநுஞ்; சென்னிபட்டதிறமுனை செய்தன
ம்;பொன்னியாறுபுகுந்திடாமழுநிய, கன்னிமாமுன்கதையைவிளம்பு
கவிநிலைத்துறை ரொம்
மேனிறைந்தெழ வருந்தியமடனவிடைவிழ்ந்தனுங்; குனிறைந்து

கொண்டிழுருட் புனற்சுழிகளிற்சுழன்று;மாணி மந்நதி கொடியவர்திருவருளாலே. தானிறந்திலனொழுகினன் ஓடுகின்றதை. (எய)

கரையின்மேலபருந்தவம்புரிபவனருட்கண்ணுளான்; பிரமமாநதியெனட வர்குலத்தினம்பெரியோர்; னரிவையவ்விடைவருதலகண்டெடுத்தன னவடன்;றெருமருந்துயரகற்றினனடைவின்மேலந்தேற்றி. (எக)

தந்தையானனைதச்சமுந்தளாசியுந்தவிரவா; யெந்தநாளவன்மேற்றியுன்றுமம்பாதெனரு; னர்தருமனையன்னவேயெத்தம்மனையருமே பெறுமகவேயுனக்கடைக்கமைமடைகலமென்றான். (எஉ)

திரிசிராமலையினடியவர்திருவுளஞ்சிந்தைநந்தபுரவலன்றுயிர்த்தேவியாமன் புவன்மாதேவி;சொரியுமண்மழைக்கச்சமாய்மதுவு நலநதிதாலைத்தெரான்; குரகநந்தனைபுரைத்தனனெனவனயுங்கொணடு. (எ௩)

அரசமாய்விழுந்தாற்றிலேமிதந்துழலயடைந்தேன்; கச்சுவார்கழல ரசனெய்விடுத்ததேறுகாணே; னைசசமானதுவேவண்டுமிக்குலத்தினு க்கொனாறு; பிசசியாகியுமுயிர்சுமந்திருந்தனளபிழைத்து. (எச)

ஐயவென்றழுதுரைத்தனளந்தனனவளைப்; பையவேகொடுசென்று போய்ப்புகுந்துதன்பதியினை;மையிலகற்புடைமனைவியோடுரைத்தன னவனத்திறு; ரையலவந்ததுமவளதுபெருமையுந்தகவும். (எரு)

கலிவிருத்தம்

கருப்பமானதுநிறைகமலச்சீதையை-விருப்பமாய்வளர்த்தவான்மீ காபோலவே யருப்பமுங்குறைவிலாதமாதநனபுன-றருப்புணநிகர்ம ணித்தாடமடமாலிகை. (எசா)

சந்தனமிமசலம் பரிதந்தண்மலர்- கந்துசமம்மனகழங்குமைபங்கி விசுந்தரவோதிமந்தோழிமார்களும்,தநதனனவளதுதளர்ச்சிநீங்கவே இன்புடனிப்படியிருகுநாளிலே-பொருபதுநிகளுநிறைந்த தொள்ளிழை- தன்புடைமருத்துவதநலைமைநாதமைா- யன்புடனமை த்தனனகன்றிடா மலே .... (எஅ)

பூரணகருப்பமாய்ப்பொறையுயிர்த்திடுஞ்-சீரியதினத்திலோர்முனி வன்சேர்ந்தன -மேறைர்புங்கரணமும்யோகமுஞ்செறி- வாரமுநன் மைபாய்வருதல்கணடனன். ... ... (எகூ)

திரிபுவனப்பெருந்தேவியேயினை- மொருகடிகையிற்பொறையுயிர் த்திடாதுகொள் பெருநலமெனச்சொலிப்பெயர்ந்துபோயினு; னரி வையுஞசரணமேலாகநிமிர்றனள். ... ... (அய)

முற்றிழைமுனிசொலுமுகுர்த்தந்தன்னிலே;பெற்றனள்குழவியைப்

பிறையைநேரொன: நித்தலும்வளர்ந்தது நீதியுஞ்சாதக-முற்றிடு னச்சி
னிலோலைதீட்டினர்...(௮௧)

ஈண்டுதன்றுயுடனிருந்தகோமக, னொண்டொருநான்குசென்றதுபின்
வீறினன்; றாமடிய பெருட்டகழ்ச்சோழமண்டலங்; காண்டகவெங்
கணுங்கானமானதே. ....(௮௨)

அன்படைச்சாரமாமுனியுமந்நலத; தனைபொருட்டாகவேயொராத
தன்மையால்; வன்படைக்காவலன்மு னீகசுழா; மின்பழுத்துறையு
மவ்விடத்திலெய்தினன். ....(௮௩)

சொல்லையின்னமச்ச சோழமண்டலம்; பல்விதாயிப்படிப்போதனி
றியோ; வல்லியமுயர்ந்தவன்மரபிருன்றிடே; னிலைமேலோதோரமி
னென்றுகூறினன். (௮௪)

அமைச்சருந்திருவுளமாகிலேனே, புமைச்சிறையருளினுலகமே
மைபுநஞ் சுமக்குநல்லொருவனைச்சோழன்றென்றலை; பிடிமகளுமு
ன்கொணருவோமென்றுகூறினார். (௮௫)

காவலன்காவிரிகடக்குங்காலையிற்; றேவியும்புனலிடைவீழ்ந்துதிர
முற்; றுவியோடிருந்தனள்றிமென்றனன; பாவருப்புகழ்முனியிரு
கையெய்தினன், (௮௬)

சட்பதங்குடைமதத்தறுகண்யானையைக்; கட்டபடம்புனைந்துதனக
ளாயினேழ்கனக; கொட்புறவிடினதுகொணருமென்றுதம்; முட்கல
ந்தமைச்சர்களொருமித்தேகினர். (௮எ)

முனிவனுக்கிவையெலாமொழிகுவாமெனத்; துனைவொடுஞ்சென்று
தங்கருத்தைச்சொல்லினர்; ரனைவருமுயலுமென்றருளினனவர்; கனக
ளிற்றினைவிழிகட்டியேவினார். (௮௮)

அரசியநடந்துலகனைத்துந்தேடியே, காவொருகாவிரிக்கரையி
ற்சண்பக, மருமலிதிருநிலமருங்கிற்சென்றது; திருமகன்சிந்தைசன
னசற்றிலவ்விடை. (௮௯)

சிறுமகாருடனவன்சிலைதக்குஞ்சிற்றிலின்; மறவறுகடகரிநெருமு
ண்டணிந்; திறைமகன்றனைக்கரத்தெடுக்கலுற்றது; குறுமகாரனைவரு
மிரிந்துகூவினார். (௯௰)

தாயமைமடப்பதுநின்றனையன்றன்னைவந்; தாயிருங்களிறெடுத்த
சைத்ததென்றனர்; வாயினிலறைந்துகைவயிற்றில்வைத்தவ; ரேவந்த
னனுடன்பெருந்துசொல்லினள். (௯௧)

அந்தனனவ்விடையநுர மலையிற்; றந்தியுந்தரிக்கரஞ்சலித்து

நின்றது; சிந்தையினுணர்ந்திறைதேவியேகரி - யிந்தனமிவன்பதத்
தெழுதுகென்றனன். (௰௨)

இறைவன்பதத்தினிற்கிரியினுச்சியி,னேறியகதிரொளவெடுத்தொண்கரி
யேறியமத்தக மிசையிற்சேர்த்தினன் - றேறினர்சிவன் செயலென்றுந்
தேவியே. (௰௩)

திருநலமறையவர்மலராச்சிந்திடு - ருமறையாந்தணருகின் கூறிநறிது
ருசரிக்கோடியீழிருந்தவுர்ளடி-யிருகரிக்கோடுமேலிருக்கவுற்றதே.(

உன்னதமதகரியுவந்துசெனறருண்-மன்னியபரிசிராமலைக்கொழுந்
தருள்-சந்நிதிமுன்னராதரிக்கவைத்தது-சென்னிதன்சென்னியின்முடி
யைச்சேர்த்தினர். (௰௫)

மந்திரக்கிழவருங்கிளையின்மாந்தருந்-தந்திரத்தலைவருந் தானைமாக்
களுந்-சுந்தரத்துணைவருமுறுதிச்சுற்றமும்- வந்துடன்வணங்கினவாரி
மேலவே. (௰௬)

குலமுடிச்சிலையிவன்கரிகாலச்சோழனென்-றலைமத்தனர்கடமையுமாறி
லொன்றுகொண்-டொழித்தனன்றுயரொலாமுலகம்யாவையும்-பிழை
த்தனபகைமையுபிணியுமற்றவே. (௰௭)

கடலெனுங்காவிரிக்கரையுங்கட்டிமுன்-செடிபடுதென்னகரச்சிவா
லயங்களும்-வடகரைவாய்த்தலையுமாக்கினன்-படவரவின்முடிப்
பாரநீககினன். (௰௮)

சேரனுஞ்செழியனுந்திறையளந்திட - வீரனிப்படிபடிபரக்கும்
வேலையிற்-சாரனென்டவண்புரிதவத்தினன்மகிழ்ந்-தாரணந்தொழு
வனருளினெய்தினன். (௰௯)

வரமுனிவணங்கினன்வரங்கள்யாவையுந்-தருகுவமுரையெனச்சார
ன்கூறுவா-னருமலர்திருமதியாறணிந்தவா-பரகதிபெறவருள்பாலியெ
ன்றனன். (௨௰)

இக்கதைவிரும்பினோரொவர்களுங்கதி-புக்குறையவும்வரம்பொழிக
வென்றனன்-றக்கதென்றருண்மிகுசாரமாமுனிக்- கக்கணஞ்சிவபதம
ருளிப்போயினன். (௨௰௧)

முனிவனைவழுத்தினர்முனிவர்யாவரும்-புனிதனதிணையடிப்புகழுமெந்
தையே-யினியொருகதையையுமியப்புகென்றனர் - கவியொடுமயிர்
தொடுங்கலந்துகூறுவான்............................... (௨௰௨)

உறையூரழித்தசருக்கமுற்றிற்று.

௯-சருக்கம் [௰௩] திருவிருத்தம். (சாகூ௰அ)

தாயானசருக்கம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

தேரோடுவீதி நெருங்கிய நகர்களினுடையார் தங்கள்கவரிசை யிப்படிகிரண்ட, கோ
ளமளவுங் கபிமூலையார் திருமேனியி னிற்செய்குங்குமமும், வேளை முனிவர்
கைப்பிடிக்கத் தாமரைத்தைக்கரு நன்மேலோசிப், பானை மேனமும்பதி
மனிசைதும் பெ காவிரிப்பூம்பட்டினமே............................ (௧)
நாற்சோதிமுதற் றாரு நடையார் நடனையுதமு னடைந்தோரைத்,
தைச்சோலையிமேலகழுநீர் நந்தெசர் தாமரையுந்தவம்பரிய, மைசசோ
லையிமேல வினையாடக்குமிங்ே மற் றிரும்பி வள்ளைசெறி, பச்சோலையி
லெமைபெழு நப்பதிகாவிரிபபூம்பட்டினமே. ... ...(௨)
கலி நிலைத் துறை
மா விரிக்கும் பொழில்கள்சிலமதருரிகளும் வயப்பரியும் பூவிரிசரு
நெடுங்கரையுமொழியாதளிக்கும்பொன்னகரங், காவிரிக்கு வடபாலா
யிமகராலயத்திருவிகரையதுவாரிப், பாவிரிகளும்பசுநம்பட்ட த்தபதிகாவி வேறு ரிப்பூம்பட்டினமே.
ஏடவிழ்ந்த தார்ப் பேடையர் மனைகளினிசைபூசித, விடமிநதிடப்
பொருந்தி நிவாகளை வெதனைபு, கூடி நின்று நின்றரிய நித்திலம
ணிக்காணபு, நாடிவேலையைத தாத்திரிந்து செழும் பகார்நகரம். (௪)
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்
சாலையருடனேகாமை களமுண்டுகளித்த மாதர், தோளிணிற் பரித்
தமுதசு பிரசமைத்துராகிரேடே, நீராமியத்திலின் றுட்விளாவு
டமருந விட்கள், மீனாவுந் படுத்ேநவினை நரிவித்தல்போலும்
புரத்தம்பூமட ரூழ் கழித்துவிற்மு லைமாலை, சுற்றியதிலாயா
லாழிசமுழியிடைபுலவுந் தோட்டங், கற்றிவர் வரையார்மேவராமிர்தினை
க்கலந்தபோரினைப் பெழுந்திலாறி ரேனுறுமர பொரியன்னவாமே.
கலித் துறை
செவனுழ் றுமிடை பொ கராசிரிபா வகரித்தருமன்றியே
பிலைநதருந, தவழில புதறபநகரபோடியடுதற்றவர், நவறி

4404 · VIII-D.

தாயானைச்சருக்கம்

திக்கெலாம்பிறப்பிடஞ்செழும்புகார்நகரம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அத்திருநகரில்வாழு மரதநகுத்தனென்னும்-பித்திகைகயலங்கண்மரூர்
பன்பெருங் குடிவ ணிகனென்பான், றத்தைதயேயனையதேவிதன்னு
டன்செருக்குநாளிற், புத்திரசெல்வம்வேண்டிப்புரிந்தனனிறைவர்
பூசை. (௮)

மதலையைப்பெறமுன்னளில்வரமிலாநிலைமைபாலே,புதல்வியைப்
பயந்தானந்தப்புதல்வியுந்தவழ்ந்துநின்று,நுதலியுந்தெளிந்துபொன்
னங்கொம்புபோல்வளர்ந்தாண்மாரிபிற்,றிதலையங்குரும்பை தோன்றி
ற்றனங்கணுந்திறையிட்டாளே. (௯)

அத்தனுமகட்குத்தன்பேரவித்தனனதன்பின்னகைச்,சித்திரமயிலன்
னளைத்திரிசிராமலையில்வாழு, மெய்த்தநகுத்தனென்னும்பெருங்குடி
வணிகன்கேட்டான், மத்தகக்களிற்றேமாலையளகையான்வனைந்த
[தென்ன.

கலிவிருத்தம்

அரதநபாலனன்களித்தவன்னமும்,விரிதநகுத்தனுமிரதிவேட்டையிற்
பொருதனரிளமுலைப்பூதரங்களுந்,திருபுயமலைகளுமெதிர்புநின்றன.(

குருகினைநெரிதரக்குவளைசெப்புற,விருவருமுறைமுறையிலவுவாயி
தழ்,பருகினர்மெழுகெனப்பசும்பதத்திலே-யுருகினர்கலந்திரண்டுயி
ரொன்றாயினர். (௰௨)

இரதியுமதனனுமியைந்தவாறெனச்,சுரதமுட்புலவியுந்துணிவுமெய்
த்துநாண், மருகனுந்தன்பதிமருவவேண்டுமென்-றரதநபாலனுக்கறிவி
த்தானரோ. (௰௩)

மணிமுதலியபலவளித்துமாதுல,னிணைமலர்க்கரமெடுத்தேகுகென்ற
னன்,றுணைவிதன்வருத்தமுந்துயருமாற்றியே,வணிகனுந்திரிசிராமலை
யிலெய்தினன்- (௰௪)

எய்தியங்கிருவருமியைந்துநல்லறஞ்-செய்தனரிளங்கொடிதிரிசிராம
லை-மெய்யனையன்பிலுல்வெள்ளிநாடொறுங்-கைதொழப்புகுந்தனள்
கணவனேவலால். (௰௫)

இருவருமிப்படியியங்குநாளிலே-யரதநபாலனுமிறுதியாயினன்-னுரு
கியகிளைஞரிங்கோலமேயவினார்-மருகனுமங்கையுங்கண்டுமாழ்கினார்.

தீயுறுமயிலெனத்திரியுந்திண்கணை-பாயிளம்பிணையெனப்படைக்கு
ம்பைந்தொடித்-தாயனைநினைந்துகுந்தனித்திரியோவெனு-மாயிரத்தா
ளாயாவஞ்துவிம்மூமே (௰௭)

முலைகளுஞ்சிறிதெரிபுனலின்மூழ்கின, வலைதருபுனலிடையணைஇக் குழைந்தினு, நளியுறுமெழுகெனவுருகினளவள், கலைகளுஞ்சொரிந்த னகண்ணினீரொடே. ... ... (௰௮)

மங்கையைமகிழ்நனுடைமார்பிற்புல்கியும், பங்கயமலர்க்கரம்பற்றிநக் கியுஞ், செங்கயலொழுகுநித்திலங்கண்மாற்றினு, னங்கவளடைவிலே துயருமாற்றினான். ... ... (௰௯)

சீரியவிரதமும்விருந்துஞ்செய்கையு, மூரியலாண்மையுமொழுகு நாளிலே, வாரியிற்கவுத்துவமணியைநேரொணக், காரிகையிற்றிலங் கருப்பமுற்றதே. ... ... (உ௰)

சூனிறைந்தவரிதொய்யிலின்கின, பானிறம்படைத்தனசூசுமுதப்பு ங்கய, மேனிகழ்கரும்பெனமுலைக்கண்வீறின, வானிடைவயங்கியது மோமவல்லியே. ... ... (உக)

அன்னையுமகள்செயலறியவேண்டுமேன், றன்னிளைஞரொழுநூ வரிநீரயின், மின்னுயிர்பெருமூகிழுலோவீழ்த்தன, பொன்னியமிரு ங்கொபுரண்டுவந்ததே. .... (உஉ)

ஆறதுதலையிலானென்னையேயுதன், மாறிலாரநவநிதியநிதிகள், மே ருறுமிறந்தகம்பெரிதுஞ்செய்திடக், கூறரும்பொருளெலாங்கொண் டுசெல்லுமே. .... (உங)

பூளையின்சுவைமயெனக்குழல்பொலிந்திடப், பாளையங்குழலிதம்ப வளச்சேடியர், தோளையுமணந்துவெண்டுகிலைமேற்கொடு; நாளைவ ந்திடுமலதின்றுநன்னாளுமே. .... (உச)

எதிர்நடந்தன்னையையிறுகப்புல்லுவோங்; கதிநடந்திளைத்தசெங்க மலப்பற்றுவோ;மதிமுகவெயர்வெலாமாற்றுவோமென;வதிசயவுண ர்விறுலனைத்துமெண்ணினள். .... (உரு)

மின்றிகழ்மருங்குலாணியையும்வேலையிற்;றென்றிசைவிளங்கியதேவர் நாயகன்;குன்றெனுநெடுஞ்சிலைகொண்டநாயகன்;மன்றலங்கருங்குழ

க வி நி லை த் து றை [ன்படந்தைநாயகன்.

சங்கரன்சிவன்சதாசிவனீசானன்; புங்கவன்திரிபுராந்தகன்புரா தனன்புராணன் கங்கைநாயகன்கறைமிடற்றிறைநுதற்கண்ணன்; னெ ங்கருங்கனிராமபன்கிராமலையிறைவன். .... (உஎ)

பூரணன்பரன்பராபரன்வெள்ளியம்பொருப்பன்; காரணன்மதனு ந்தகன்காலனைக்கடிந்தோன்; வாரணத்தினையுரித்தவன்மறைப்பொரு ள்வகுத்தோ.ரணன்றனக்கபியவன்கிராமலைநாதன். ... ... (உஅ

முடித்தவெண்பிறைநிகரொனவளைந்திடுமுதுகி, லடித்தவெண்ணிலா
வளைந்தநீபோனரைக்குழலசையத், திடத்திருவருணடத்துவோமென
வொருசெங்கோல், பிடித்தவாறெனவேணுதண்டங்கையிற்பிறங்க.(
விடவிழ்ந்தபூங்குழலிதன்விரதநன்றெனக்கொண், டாடுமாறென
த்திருமுகமண்டலமசையச், சூடுகங்கையின்றிவலைபோனுதல்வெயர்
துளிக்க, நீடுகொன்றைபோலொருபணிகளத்திடைநிகழ. (௫௰)
நின்றுநின்றுசென்றிளைப்புறநெடிதுழைச்செறிய, வொன்றுசெங்கை
யிற்கழையின்மேலுடலெலாமொடுக்கிக், கன்றுமாலையுமழையையும்வி
லையுங்கரந்து, மன்றிலாடலுமொழிந்தவனுளனைபோல்வந்தான். (
காயபண்டமுமெண்ணெயிற்கலசமுங் கனகத், தூயமுத்தணிகலன்
களுமப்பிலையிலாத்துகிலு. மேயமங்கைபரிருவர்மேற்சுமைகளாவெடு
ப்ப, மாயவன்றனக்கரியவனெளியனாய்வந்தான். ... . (௫௨)
தாரவந்திடுமவளையீன்றவளெனத்துணிந்தான், சேரவந்திடும்பொ
ழுதினிலெழுந்தெதிர்சென்று, பாரவந்தனைபுரிந்திருபதங்களிற்பணிந்
தா, ளாரவந்திருகரங்களாற்றழுவினளன்னை.... ....(௫௩)
மோந்துகொண்டனளுச்சியைமோந்தனண்முகத்லதக், காந்தளுந்
தொழுங்கரங்களையழுத்தினள்கண்ணிற், பாய்ந்தகண்ணினீர்புலர்ந்திட
வருண்மொழிபகர்ந்துசாய்ந்தகொம்பெனமகளுடனிருந்தனடவிசில்
எண்ணிலாவருங்காயபண்டங்களாமவையும், வண்ணமேகலைப்பே
ழையுங்கொணர்ந்தமங்கையருக், குண்ணுநீர்முதலளித்துநல்லடிசிலு
முதவிக், கண்ணனேநெறிறொணுந்தாயுடனிருந்தனள்களித்து. ...... (௫௫)
மற்றைநாளிலேபுதரனொடுந்தழுங்கினமகளைப், பெற்றதாயெடுத்தணை
த்துமேற்றயிலமும்பெய்து, முற்றுமன்பினுண்மருத்துவத்தொழிலெ
லாமுடித்தாள், குற்றமொன்றிலாமட்டுந்தைசயும்பயந்தனள்குழவி.(
குழவியீன்றவட்கருமருந்தெண்ணெயுங்கொடுத்தே, யெழுதினைத்தன்
விழைத்திடுஞ்செயலெலாமியற்றி, யழகுமொட்டிலுட்டியிற்றியங்கொ
ருமதியளவா, மழகளிற்றினைமுருகவேளெனும்படிவளர்த்தாள். (௫௭)
சிதலைசிற்றெறும்பிளஞ்சினைசிலையினுட்டோடா, பதகமாவிடரிடை
யவிரிந்திரன்பதுமன், முதலிருேர்தமைவளர்த்தருளிறயிர்முக
மாய், மதலையொன்றினைவளர்த்ததுபதுமையோமறையில். (௫௮)
மையுலாமழைக்கருமுகிற்படத்தினைமாற்றித், தூயவெண்முகிற்
படமெனும்விதானம்வான்றலக்கிற், றையநுண்ணிடையரதநவதியை
யங்கறிட்டு, பையவந்தனளவளைமெய்யாகமுன்பயந்தாள். ......(௫௯)

மாதுலம்பெருந்தேவிதன்மனையிலடைவருதல் - காதலன்பிறைந்பெருந்தருக்கு நங்கண்டா, னேறிலார்களிவ்விருவரியயாவரோவென்று றை,தமுன்னவரிபுகுந்தணைமடநலாருறையுள் ....(சய)

முன்னர்வநகிருந்திருளியதாயெதிர்முகமாய், பின்னர்வந்ததாயிருந்தனளாதிசயம்பிறந்த, தானையாவிளைரிரதம்வரிமருவடணைந்தாண்-மினனேநெரிசும்பிலேமறைநதனன்விமலன் ......(சக)

உடந்யபாற்வைசிடையிளமயிறைக்கைகரறவுத், ஒதுநதமுண்டொனவருமயிலேபோற்றுடைதுலங்க, விந்தமண்டலமிநது வட்டலமெனவிறந்தெடுந்தாரகைககணமெனச்சொரிதலிடமலர்கள். ....(சஉ)

தேடுபோதுமம்பறநதிட விரிந்தவெல்லைசுறையாமா,மாடிரண்டு மசைத்தனைசாமராவயங்கச் சோடு சொருமுகுவியகுப்புருவிலைகொண்டோடுபாம்பெனவாலவட்டங்கணின்றசைய. ....(சங)

சந்திரத்திலோரிருபதுவிற்கிடையளவிர - மறதாப்பெருந்தெரிமேலைருமணிமலைபோற் சுந்தரத்தொளிவிடைபினமேற்சமுஞ்றின்றேரு ற-விநதரப்பெருடையவன்முதவிலேறி நின்றனர. ...(சச)

தேவதுந்துபிமுழங்கினமுழங்கினசின்னமா யப்பரிபோலித்தனவெல்லாமலங்க,மறைகளோதுமந்திரப்பலிமுனிவரும்புலவர்சேர்சொலுமிருகரமுவிதமெத்தெரபோற்ற. ....(சரு)

தொலலையாளமநான்மறைபெயரொதிர்குதிக்க, வல்லிநாண்மலர்கடவுளுமம்பயனையிளை-வனதாதரநடர்சிரமமயிறுமேவணங்க, மொல்லொமலிவேபுவரினகத்தருளிறவின ய ......(சகா)

வேதவிளவியந்தனைகளபாசுபதாமாவிரத, சாதுசைவர்களாதிடமடாலயமமைப்போா,காதநிந்தெதிர்துரைப்பமரவருங்காணப், பூதநாதனுடன்றிருக்கோயிலுட்டகுந்தான். ....(சஎ)

தாயிலுங்கொடியனசாபிறையர்தாந், தேயிலு மபரிவாகவந்தருள்செயுஞ்சிவன்; யபிரம்பெருநடையவனணைபுவனைநதுந்; தாயினல்லவாளவளெனனறனைசார்முக்க. ....(சஅ)

கலிவிருத்தம்

பாதநதருத்தனுமடனடமறையுமேமதிலவிகை ருமியநராதி,நாதனையந்தினப்பணிநாராயணன்,வேதனாமறிவருபதத்தினமேவினர். ... .(சகூ)

சதிரிடமிருந்தவனர்சாந்திறைமுனி; பத்திசொடணைவரும்பரவிக்கூறுவா, ரித்தலமிசைபேரொலிலவருவார், முத்தியையுடைவது

மொழியவேண்டுமோ ....(௩௰)

ஷை வேறு

வையமின்புறமாதர்கற்போங்குக;செய்யகோலரசர்செலுத்துக;
பெய்கவானஞ்சிவாலயம்பொலிக;சைவமென்றுஞ்சாலநன்றழைக்கவே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இனியபிற்கதையிற்றொன்றுபடித்தபேருமினிதுணருமிருசெவி
யிலேற்றபேரும், பயமிடத்திலுபசரித்தவைத்திருந்த பெரியோர்
கருத்துரையுஞ்சொல்வழங்கியோரும்; தனதிருப்பதிற்கவர்
தயைத்தனையபோயுமிபெறுவார்காந்துறாவ; தனலற்றுவருமுறு
நல்லகேசரிதருமொழியிமுன்றயிருநல்வகத்திற்றனே. ......(௩௨)

தாயானைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் [௰ ௫] திருவிருத்தம் (௬௱௩௰)

திருச்சிற்றம்பலம்

செவ்வந்திப்புராணம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY